

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6Tk/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010271
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3115010271.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.12.2015 senát v zložení z predsedu senátu JUDr. Michala Fialu a prísediacich Mgr. Zuzany Vankovej a Ing. Igora Polaška takto

rozhodol:

Obžalovaný

G. L., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom S., U. XXX/XX, t.č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Ilava,

je vinný, že

1.) od presne neustálenej doby najmenej od začiatku mesiaca máj 2014 do 26.05.2014 sa pripravoval k násilnému prepadu pancierového motorového vozidla spoločnosti LOOMIS SK a.s., Vajnorská 140, Bratislava na trase miest Partizánske - Nitra, a k násilnému zmocneniu sa prepravovanej finančnej hotovosti najmenej vo výške 350.000,- Eur z tržieb z obchodných domov Lidl obchodného reťazca spoločnosti Lidl Slovenská republika, v.o.s., Ružinovská 1E, Bratislava, tým spôsobom, že mal k dispozícii prostriedky potrebné k prepadu pancierového motorového vozidla, čiernu elektronickú krabičku na pripojenie do servisnej zásuvky, ktorá slúži na prekonanie imobilizéra vozidla a následné naštartovanie vozidla, 11 ks kovových prípravkov (vybrúsených zo šesťhranu) - tzv. „Lamáky“, ktoré slúžia na mechanické zlomenie zámku dverí vozidla a zámku spínacej skrinky, 2 ks planžiet s čiernou rúčkou a 2 ks zahnutých drôtov - prípravky na mechanické prekonanie uzamknutia dverí motorových vozidiel, kovový prípravok v tvare T (vyťahovák automobilových zámkov), ktorý s pomocou použitia ťahových skrutiek slúži na vytiahnutie zámku dverí vozidla alebo spínacej skrinky, riadiacu jednotku zn. Bosch, ktorá slúži na výmenu za pôvodnú riadiacu jednotku a následné naštartovanie vozidla, 4 ks kovových prípravkov - planžety na otvorenie zámkov vozidiel - prípravky a zariadenia slúžiace na krádež vozidla, ktorým pripravoval násilné zastavenie vozidla spoločnosti LOOMIS SK, ďalej elektronické zariadenie striebornej farby so 4 anténami - tzv. „Jammer“ - rušička, ktoré slúži na rušenie rádiového signálu, Bluetooth, Wi-Fi, GPS a GSM a podľa výkonu dokáže prekryť každý kmitočet do vzdialenosti 800 metrov, čím sa zamedzí lokalizácii odcudzeného vozidla, čiernu kovovú krabičku s anténou ozn. GJ-B-15 - kompaktnú rušičku GPS signálu slúžiacu na zamedzenie lokalizácie odcudzeného vozidla, čierne rukavice a čiernu kuklu a oslovil Q. A. s požiadavkou o zabezpečenie osoby, ktorá mu zadováži strelné zbrane a nástražný výbušný systém, kedy pri stretnutí dňa 18.05.2014 v Trenčíne v kaviarni Tesco s osobou Z. Z. vystupujúcim na základe rozhodnutia Okresného súdu v Trenčíne č. k. OSTN-V-44/2014-Ntt v postavení priznanom mu ustanovením § 117 Trestného poriadku ako agent s oprávnením podľa § 112 Trestného poriadku vydaného Krajskou prokuratúrou v Trenčíne pod sp. zn. I KO-V-23-1/2014-N tohto požiadal o zabezpečenie najmenej dvoch krátkych a dvoch dlhých strelných zbraní a nástražného výbušného systému potrebného k násilnému otvoreniu motorového vozidla prepravujúceho finančnú hotovosť a dňa 21.05.2014 mu na osobnom stretnutí v Partizánskom svoju požiadavku potvrdil, následne dňa 26.05.2014 v čase asi o 12.00 hod. sa dostavil na dohodnuté stretnutie s Z. Z. do obce Hradište, okres Partizánske na osobnom motorovom vozidle zn. BMW 325 Coupe, šedá metalíza, EČV: PE XXX BT za účelom prevzatia zbraní, nábojov a nástražného výbušného systému k násilnému vniknutiu do prepravného vozidla, kde sa pokúsil prevziať 2 ks útočných pušiek (samopal) systému Kalašnikov, kal. 7,62x39 podľa zákona č. 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive zaradených do kategórie A - zakázané

zbrane, ktorých nadobúdanie do vlastníctva je podľa § 8 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive zakázané, 1 ks pištole CZ 85B a 1 ks pištole CZ 75B podľa zákona č. 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive zaradených do kategórie B, ktoré podliehajú povolovaciemu konaniu a evidencnej povinnosti, pričom nie je a ani v minulosti nebol držiteľom zbrojného preukazu, pričom bol pri preberaní zbraní zadržaný o 12.07 hodine,

2.) dňa 26.05.2014 v čase okolo 12.00 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. BMW 325 Coupe, šedá metalíza, EČV: PE XXX BT z obce K., okres S. do obce D., okres S., aj napriek tomu, že mu bol dňa 08.03.2014 rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 0T/64/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.03.2014, uložený trest zákazu vedenia motorových vozidiel do dňa 08.07.2015,

t e d a

v bode 1.)

- pokúsil sa sebe zadovážiť a držať strelnú zbraň bez povolenia, avšak k dokonaniu činu nedošlo,
- pokúsil sa bez povolenia zadovážiť a prechovávať hromadne účinnú zbraň, avšak k dokonaniu činu nedošlo,
- dopustil sa konania, ktoré spočívalo v úmyselnom zadovážovaní prostriedkov, v úmysle proti inému použiť násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spôsobiť tak škodu veľkého rozsahu a čin spáchať závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, avšak k pokusu ani dokonaniu zločinu nedošlo,

v bode 2.)

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

v bode 1.)

- obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písm. c), odsek 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 odsek 1 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 odsek 1 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona,

v bode 2.)

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d) Trestného zákona,

Za to sa

odsudzuje

Podľa § 188 ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. b) Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona sa obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci, a to :

- čiernu elektronickú krabičku na pripojenie do servisnej zásuvky,
- 11 ks kovových prípravkov (vybrúsených zo šest'hranu) - tzv. „Lamáky“,

- 2 ks planžiet s čiernou rúčkou
- 2 ks zahnutých drôtov,
- kovový prípravok v tvare T,
- riadiacu jednotku zn. Bosch,
- 4 ks kovových prípravkov - planžety ,
- elektronické zariadenie striebornej farby so 4 anténami - tzv. „Jammer“ - rušička,
- čiernu kovovú krabičku s anténou ozn. GJ-B-15 - kompaktnú rušičku GPS signálu,
- čierne rukavice,
- čiernu kuklu

Podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky v rozsahu § 77 odsek 1 písm. a) Trestného zákona, a to povinnosť oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka G. L., svedka poškodeného S. Z. (zástupcu spoločnosti Loomis SK), výsluchom svedkov a oboznámením listinných dôkazov založených vo vyšetrovacom spise.

Obžaloba bola voči obvinenému pôvodne podaná za tri samostatné skutky:

- v bode 1) obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2, písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zákona,
- v bode 2) obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona a
- v bode 3) obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2) Tr. zákona a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nevyužil svoje zákonné právo nevypovedať. Ku skutkom uvedeným v obžalobe pod bodom 1) a 3) obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný a ku skutku pod bodom 2) obžaloby urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku.

Súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku pod bodom 2 obžaloby a že dokazovanie ku skutku pod bodom 2 obžaloby nevykoná a vykoná dokazovanie len čo do výroku o treste a výroku o škode a ochrannom opatrení.

Následne súd vypočul obžalovaného ku skutkom uvedeným v obžalobe pod bodom 1) a 3). Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že nie je pravdou, že by pripravoval alebo zabezpečoval všetko potrebné k prepadu pancierového auta spoločnosti Loomis. Zhodou okolností v období mesiaci máj, keď spoločnosť Loomis žiadny zvoz tržieb na trase Partizánske Nitra nevykonávala. Je nereálne takéto niečo tvrdiť a súčasne pripravovať. Na čo by to robil, keď žiadne auto ani zvoz tržieb na tejto trase vôbec nebol vykonávaný. Súčasne nie je pravdou, že by on oslovil osobu Q. A. s požiadavkou, aby mu zabezpečil zbrane, strelivo, alebo nástražné výbušné systémy. Tak isto nie je pravdou, že by oslovil Q. A., aby zabezpečil osobu, ktorá mu má dodať zbrane, strelivo a nástražné výbušné systémy. Nerozumie ako toto niekto dokáže tvrdiť a tváriť sa, že to je v absolútnom poriadku. Je preukázateľné zo znaleckého posudku Ing. P. T. z 22.1.2015, že práve agent Z. Z., ktorý v tomto prípade vystupuje pod legendou agenta Z. sa aktívne dožadoval všetkých troch stretnutí, ktoré sa uskutočnili následne 18.5., 21.5. a 26.5. 2014 na jednotlivých miestach, tak ako sú obrazovo aj zvukovo zaznamenané. Môže citovať priamo, konkrétne časy aj dátumy zo znaleckého posudku, kde dňa 15.5.2014 10:02 uviedol Q. A. prostredníctvom aplikácie Viber, lebo tento znalecký posudok sa týka práve aplikácie Viber, pričom citoval „Čau v nedeľu okolo 15 hod v TN dá sa príde ten priateľ z CZ“. To je prvá komunikácia. Druhá 20.5.2014 13:40 „Volal kamarát z CZ, zajtra cca 14 hod, nasmeroval som ho na Shellku, ja mám zajtra psychiatra, opýtaj sa ho na to G 55, napíš či môžeš čau“. Následne posledná komunikácia 26.5.2014 9:45 „Som ešte v BA, chlap z Čiech do 10 minút v Hradišti.“ Bude nás snád' chcieť presvedčiť agent Z. Z. a súčasne Q. A., že dvaja ľudia, ktorí si navzájom vyvolávajú a oslovujú sa kamarát a priateľ sa súčasne nepoznajú. S takým niečím sa ešte nikdy nestretol. Tak je zrejmé, že všetky tri stretnutia

organizovala polícia, konkrétne agent Z. Z.. Kde je jeho aktivita a snaha zabezpečiť zbrane, strelivo, keď aktívne celé to bolo po predchádzajúcej vzájomnej dohode medzi dvomi kamarátmi a priateľmi, kde jeden je oficiálne priznaný agent ministerstva vnútra a druhý je neoficiálny zamestnanec, ale nechcú to oficiálne priznať a tou osobou je Q. A.. Ako je možné, že osoba, ktorá bola vo vyšetrovacej väzbe a za záhadných okolností sa dostala na slobodu, pobehuje po slobode 3, 4 roky a čelí obvineniam a hrozí jej niekoľkoročné väzenie, dokážu vyprodukovať takýto prípad. On bol z jeho pohľadu hlavný organizátor nie on (obžalovaný). Na čo by sa potreboval stretávať s nejakým agentom, keď žiadne zbrane ani strelivo osobne pre seba nepotreboval ako jednotlivec. Akou finančnou hotovosťou by musel disponovať, aby, bol si vedomý, áno mám teraz dostatok peňazí na to, aby vyplatil nejaké zbrane a strelivo a kde sú ostatné položky súvisiace so samotným prepadom. Šak to nie je ako ísť cukríky ukradnúť do obchodu. A zhodou okolností o všetkom o čom ho Q. A. presviedčal korešponduje s tým o čom ho presviedčal aj samotný agent na stretnutiach? Ako je to možné, že navzájom to do seba všetko zapadá. A s odstupom času sa všetci tvária, že sa nepoznajú, nikdy predtým sa nevideli. Ani som nevedel, netušil, že je to agent. A znalecký posudok hovorí úplne niečo iné. Takže dôveryhodné sú klamstvá agenta Z. Z. a Q. A.? Alebo znalecký posudok Ing. T.. Ako je možné, že agent Z. Z., ktorý zaznamenával tieto stretnutia dokáže vo svojej výpovedi tvrdiť, že osoba Q. A. na stretnutí 18.5. s ním vôbec nekomunikovala, keď obrazovo zvukový záznam hovorí úplný opak. Ako je súčasne možné, že agent Z. Z. tvrdí, že všetky tri stretnutia boli koordinované cez nejakých operatívov a znalecký posudok hovorí, že práve on je tou osobou, ktorá sa dožadovala stretnutia prostredníctvom osoby Q. A.. A Q. A. tvrdí, že sa nepoznajú a jednoznačne komunikujú medzi sebou ako dvaja kamaráti a priatelia. Uvádza ho ako osobu, ktorá dlhodobo žije v Čechách a samotný agent na všetky tri stretnutia príde na autách s českými evidenčnými číslami, 18.5. prišiel na Audi RS 6 čiernej farby s českými evidenčnými číslami, 26. aj 21. na striebornom Volkswagene Geos opätovne s českými číslami. Chcú presvedčiť, že na tých stretnutiach sa snád nestretol s tým agentom alebo o čom chcú presviedčať. Tieto skutočnosti uvádzal pred vyšetrovateľom pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu, ktorý ich absolútne odignoroval a namiesto toho, aby začal trestné stíhanie voči agentovi Z. Z. za zločin marenia spravodlivosti a zneužívanie právomoci verejného činiteľa spoločným konaním so svojim kamarátom a priateľom Q. A., uzavrel spis a odovzdal ho prokurátorky a pani prokurátorka, ktorá si je od začiatku vedomá, že Q. A. nie je len taký náhodný svedok, ktorý sa zrazu niekde objavil, niečo počul a išiel nahlásiť na políciu, ale je zamestnancom ministerstva a nechcú to priznať, lebo celé konanie by bolo tým pádom nezákonné. Ako im to má teraz preukázať. Ale zhodou okolností Q. A. sa vyhovára zakaždým keď nie je schopný odpovedať na jednoduché otázky súvisiace kde a ako o čom ho presviedčal a ako čo kde s kým, sa vyhovára na údajnú ústnu mlčanlivosť, ktorou je viazaný na základe zákona o policajnom zbore. Ale samotný minister vnútra alebo policajný prezident musel rozhodovať o tom či bude zrušená ústna mlčanlivosť, alebo nebude. To čo je za svedka. Celé konanie považuje za nezákonné. Ako je súčasne možné, že on na stretnutí 18.5. s agentom a Q. A. na otázku agenta kde sa ho pýtal o akú spoločnosť by sa malo jednať v súvislosti so zabezpečením dodávky na vykonanie skúšky nástražného systému uviedol, že ide spoločnosť Abas a napriek tejto skutočnosti vyšetrovateľ vzniesol obvinenie pre spoločnosti Loomis. Ako je to možné. Ako je súčasne možné, že na stretnutí 21.5.2014 s agentom na čerpacej stanici Shell Partizánske agent účelovo klame, že mu mal ukazovať pred Lidlom auto spoločnosti Loomis a zo samotnej výpovedi zástupcu spoločnosti Loomis vyplýva, že 21. spoločnosť Loomis žiadny zvoz na trase Partizánske Žilina, alebo Partizánske nerobili. Takže žiadne auto spoločnosti Loomis sa tam nemohlo nachádzať. A na základe tohto účelového klamstva vyšetrovateľ pokračoval a tváril sa, že všetko je v poriadku. Ako si zamestnanec ministerstva vnútra môže dovoliť konať ako sa mu zachce a ako mu to vyhovuje. Prečo potreboval klamať. Prečo zatajuje a tvárika sa, že sa nepoznajú, keď dôkazy hovoria niečo iné. Na stretnutí 18.5. navzájom sa pozdravujú spoločného známeho menom U.. U. do dnešného dňa nebol stotožnený. Viac krát dával do návrhov, aby bola stotožnená osoba U.. U. mal byť spoločný známy agenta a Q. A.. Do dnešného dňa ho nestotožnili. Jediné čo Q. A. k osobe U. uviedol, nebudem stotožňovať príslušníka policajného zboru. Kto je nakoniec U., krajský riaditeľ policajného zboru? On je zárukou a spoľahlivosťou objednávaných zbraní. Cez krajského riaditeľa mal v úvodzovkách kupovať zbrane? Stretnutie dňa 26.5. celé trvalo minútu 15 sekúnd. To chcú vyšetrovateľ, agent, aj ďalší príslušníci krajského riaditeľstva, že za minútu 15 sa presunuli z Trenčína do Hradišťa a ešte sa stihli schovať? Následne po zadržaní došlo k manipulácii s dôkazovým materiálom a to pod vecnými stopami č. 1 až č. 6. Existuje o tom zápisnica o ohliadke miesta činu. Chcú presvedčiť, že taška s týmto obsahom sama vyskočila a premiestnila sa pri ľavé zadné koleso auta, na ktorom sa dostavil na toto stretnutie a obrazovo zvukový záznam hovorí úplný opak. Treba si pozrieť obrazovozvukový záznam a treba si pozrieť aj fotodokumentáciu a tá hovorí úplný opak. Keby nestretol osobu Q. A., ktorý sa pravidelne s ním stretával 5 mesiacov, čo poprel. Povedal, že sa sním stretol dva tri krát v živote, potom s odstupom času priznal, že stretli sa možno 7 krát. Stretávali sa 5

mesiacov v kuse. A potom čo si ako tak získal jeho dôveru, na čo neváhal použiť ani svoju vlastnú dcéru, s ktorou ho zoznámil, neváhal uviesť skutočnosti zo svojho súkromia, ukázať mu kde býva, tak potom ho oslovil s požiadavkami, nie, stačilo dať len súhlas za ním stanovených podmienok a okolností ktorými ho finančne motivoval, stačilo povedať áno, súhlasím som ochotný do toho s tebou ísť, bolo začaté voči nemu trestné stíhanie. A on ako hlavný organizátor vďaka utajovaným skutočnostiam a tomu, že bol zaviazaný ústnou mlčanlivosťou, naďalej ako hlavný organizátor iniciatívne ho ovplyvňoval a rozprával mu všetky súvislosti a spojitosti s objednávaním zbraní. Jasný, že agent Z. Z. ho už nepotreboval o ničom presviedčať. O všetkom potrebnom ho presvedčil už samotný Q. A.. Otázka znie, prečo toto robil, preto aby mu boli zahľadené všetky obvinenia, za ktoré mu hrozí dlhoročné väzenie. V minulosti bol odsúdený za násilnú trestnú činnosť, nedovolené ozbrojovanie, vydieranie. Verejne sa chválil ako oklamal justičný systém, že vyhlásil hladovku a na základe tejto hladovky bol prevezený do Trenčína a tam ho prepustili. Liečil sa na psychiatrii. Sám mal ísť prepadnúť pancierové auto? Je to reálne možné? Na otázky prokurátorky uviedol, že s Q. A. sa zoznámil začiatkom roku 2014, zoznámil ich známy z Partizánskeho S. Z. ohľadom áut. To bol skutočný dôvod, prečo sa zoznámil s Q. A., lebo S. Z. mu ho opísal ako bývalého príslušníka SIS, robí s autami. Prečo zatajuje 4 mesiace. O pár dní na to sa znova ozval S. Z., že Q. A. sa dožaduje ďalšieho stretnutia, aby ho tam zaviedol. To bolo v období január, február. Zaviezol ho na to stretnutie zhodou okolností v Hradišti, tam si vymenili čísla. Následne ho (obžalovaný) kontaktoval, on ho navigoval do reštaurácie Lambordgini v nákupnom centre Avion v Bratislave a tam sa stretli a tam už mal Q. A. na neho konkrétne požiadavky ohľadne áut. Neskôr ho oslovil s ďalšou požiadavkou zabezpečiť firmu, ktorá je platcom DPH v Bratislave. Obžalovaný mu uviedol, že nemá takúto firmu. Keď sa bavili o kradnutých autách, Q. A. mu vysvetľoval aké jednoduché je legalizovať kradnuté autá, a to aj po roku 2007, kedy sa sprísnila podmienky na legalizáciu týchto áut. K téme zbraní sa dostali tým spôsobom, že Q. A. sa obžalovaného opýtal, či je schopný otvoriť pancierové auto. Q. A. mu to vysvetlil, že to je nejaká skúška, či sa dokáže otvoriť pancierové auto, že on dostane na to nejaký patent a peniaze za to. Obžalovaný na to pristúpil, až neskôr s odstupom času zistil, že to bola len fikcia nejaká. Pancierové auto na toto nemal nikto v úmysle ukradnúť, ako to mylne obžaloba uvádza. Malo to byť auto dodávka Fiat Ducato. Obžalovaný mal toto auto ukradnúť a Q. A. mal zabezpečiť oceľové platne, kde sa mala v aute Fiat Ducato improvizovať situácia ako u pancierového auta. A tejto skúšky sa mal následne zúčastniť aj agent Z., ktorý vystupoval nielen ako agent, ale ako aj kamarát a priateľ Q. A.. Obžalovaný uviedol, že on nie je žiadny armádny ani bývalý priemyselný pyrotechnik, aby si dovoľil sa zaoberať myšlienkou vytvorenia alebo nastavenia nástražného výbušného systému. Nebol ani v armáde, ani nemá s tým žiadne skúsenosti, nemal dôvod nad niečím takým uvažovať. Q. A. hovoril, že to musí byť rýchle. X. mu povedal, že pancier sa dá prepáliť termoplazmou alebo tepelným lúčom, čo trvá minimálne asi 10 minút, kým sa lúč rozohreje a prepáli to. Na to mu Q. A. povedal, že to je dlho, že to musí byť rýchlejšie. Potom mu obžalovaný povedal, že na to, aby to bolo také rýchle ako Q. A. chcel, že na to sa dá už použiť iba nástražný výbušný systém. Avšak hneď mu uviedol, že on osobne nepozná nikoho ani on sám nemá také skúsenosti, aby mu mohol takéto niečo zadovážiť. Q. A. uviedol, že to nie je problém, že má aj kamaráta aj niečo iné. Q. A. ho k ničomu nenútil, ale finančne ho motivoval, za jednotlivé úkony mu prisľúbil finančnú odmenu. Obžalovaný bol v takej situácii, že bol na úrade práce, hľadal si prácu, pričom sa objavil Q. A. s určitými požiadavkami, kde jednorazovo alebo na viackrát mohol získať určitú finančnú hotovosť, čo bolo pre obžalovaného dosť lákavé. Pritom všetko, o čom ho Q. A. presviedčal, vyzeralo realisticky a vierohodne. Nepresvedčoval ho o tom katolícky farár, ale išlo o bývalého príslušníka SIS, ktorý mal určité finančné zázemie a nie je mu cudzie ani kriminálne prostredie a väzenská cela. Prvých stretnutí sa zúčastnili iba obžalovaný, Q. A. a S. Z.. Prvé stretnutie priznal Q. A. a druhé v Hradišti už poprel. S. Z. obžalovaný pozná dlhé roky, dokonca spolu sedeli aj na Kráľovej. Prvá komunikácia s Q. A. bola na základe telefónneho čísla, ktoré obžalovaný v tej dobe používal, a je to číslo XXXX XXX XXX, avšak nebolo na neho zaregistrované. Po ich stretnutí v kaviarni Lamborgini ho Q. A. požiadal, aby si stiahol aplikáciu Viber, ktorá je na princípe prenosu internetových dát bezpečná a výhodná. Avšak pán A. sa prerátal, lebo nerátal s tým, že s odstupom času, na základe posudku Ing. P. T., bude možné túto komunikáciu späť obnoviť a preukázať, o čom sa spoločne bavili, preto vo svojich výpovediach p. A. klamal a zavádzal, keď uvádzal, že vždy pred stretnutím obžalovanému volal. Obžalovaný uviedol, že ani jedenkrát mu p. A. nevolal. V telefóne mal Q. A. uloženého v kontaktoch ako „Q. U.“, lebo má taký zostrih, aj sa podobá na toho francúzskeho herca. Nie je to jeho všeobecná prezývka, túto mu dal iba sám obžalovaný. Pred dátumom 15.05.2014 ho Q. A. presviedčal, že má kamaráta z Českej republiky, ktorým bol nakoniec agent Z. Z., že má ísť o bývalého príslušníka francúzskej cudzineckej légie, ktorý sa rozumie do zbraní, nástražných výbušných systémov atď. atď. a táto osoba má dlhodobo žiť medzi Českom a Slovenskom, na úteku medzi Prahou a Bratislavou. S týmto sa stretli v pizzerii v Tesco v Trenčíne, kde sa rozprávali o nástražných výbušných systémoch, zbraniach a podobne. Objednávka

bola robená formou „my by sme potrebovali“, nie „ja by som potreboval“. Teoreticky tému nástražných systémov rozoberal obžalovaný, ale neobjednával si to vo svojom mene. Q. A. sa zapojil do debaty až nakoniec, iba v tom, že akú mal agent cestu. Potom na konci spomenuli ešte osobu menom „U.“. Q. A. ho na toto stretnutie zobral zrejme preto, lebo chcel vedieť jeho postrehy. Obžalovaný sa sám v zbraniach nevyzná, ale ten jeho kamarát - agent sa v tom vyznal, preto obžalovaný išiel na to stretnutie. Celá debata bola v rovine úvah. Logika v celej veci je, že celú vec zabezpečoval Q. A., ktorý aj finančne zastrešoval tie zbrane. Aj samotný agent na stretnutí obžalovaného presviedčal, že „krmivo“ jedna krabica je grátis. Aj na stretnutie 26.05.2014 doniesol agent 10 krabíc krmiva. Otázka je, kto to všetko platil. Obžalovaný opäť zopakoval, že zotrúva v celom rozsahu na všetkých svojich doterajších výpovediach, a to aj z prípravného konania. S A. nemal nikdy ani v minulosti žiadne konflikty, predtým sa ani nepoznali. Obžalovaný sa s ním spoznal až začiatkom roka 2014. Dovtedy to bol pre neho neznámy a nepodstatný človek, čo keby tak aj zostalo, dnes by nesedel v pojednávacej miestnosti ako obžalovaný. Obžalovaný opätovne poukázal na skutočnosť, že Q. A. je políciou vyšetrovaný pre viaceré trestné činy, za čo mu hrozí dlhoročné väzenie. A odkedy sa tento z väzby dostal údajne pre zlý psychický stav, už asi tri roky behá po slobode s tým, že vstúpil do služieb polície a ako zamestnanec Ministerstva vnútra má za úlohu vytvárať a provokovať prípady. Prečo si práve teraz vybral osobu obžalovaného, obžalovaný nevedel uviesť, či to bolo kvôli jeho kriminálnej minulosti alebo kvôli čomu. V celej veci úloha obžalovaného spočívala v tom, aby sa zúčastnil logistiky zbraní, ďalej, aby tieto zbrane previezol, a aby zabezpečil auto Fiat Ducato, na ktorom mali byť vykonané zmeny na vykonanie skúšky. Po skúške činnosť obžalovaného mala byť v danej veci ukončená s tým, že za jednotlivé úkony mal obdržať finančné sumy 2.000,-- Eur, 2.500,-- Eur a 2.000,-- Eur. A po úspešnej vykonanej skúške mal potom Q. A. zinkasovať 20.000,-- Eur, lebo vlastne, ak by zistili, že skúška by dopadla dobre, takýmto spôsobom by sa dalo prepadať pancierové auto hocikde a hociakej spoločnosti. Q. A. mal za zbrane a nástražné výbušné systémy zaplatiť 6.000,-- Eur. Agent mal vyrobiť nástražný výbušný systém, rozmiestniť ho tak, aby skúška bola úspešná, čo bolo aj základom, na vyplatenie peňazí. Iné informácie obžalovaný nemal, ani to, čo Q. A. pripravuje nejaký trestný čin alebo niečo iné. Q. A. povedal, že až na skúške sa obžalovaný dozvie všetko potrebné, teda aj to, kto Q. A. mal osloviť s danou požiadavkou. Q. A. disponoval veľmi dôvernými informáciami, napr. o tom ktorá spoločnosť koľko preváža v pancierových autách. Obžalovaný uviedol, že všetky informácie, ktoré uviedol na stretnutí s agentom, vedel od Q. A., a tieto vlastne hovoril agentovi, ako sprostredkovateľ. Q. A. pri tomto stretnutí sedel a celý čas nepovedal nič, teda ani neoponoval s tým, že jeho sa to netýka alebo niečo podobné. N. Q. A. dôveroval, nevedel o jeho kriminálnej minulosti. Obžalovaný vedel o A. iba to, že v minulosti sedel v Kráľovej za nedovolené ozbrojovanie a aj o tom, ako držal hladovku a potom ako ho prepustili z nemocnice v Trenčíne, jednoducho mu v tom čase dôveroval. Čo sa týka internetových stránok, ktoré obžalovaný bežne navštevuje, mobil.de, špionážna technika a podobne, sú to všetko stránky, ktoré sa dajú využiť na odcudzovanie motorových vozidiel. Sú to stránky bežne dostupné, dá sa to objednať a dodajú to kuriérskou službou. Všetko súviselo s kriminálnou činnosťou obžalovaného od roku 2006, za čo bol aj viackrát odsúdený. Po návrate z výkonu trestu v decembri 2013 bol na tom finančne zle, zaevidoval sa na úrade práce a hľadal si prácu. Dňa 19.05.2014 sa zúčastnil aj výberového konania na úrade práce na prácu na vysokozdvížnom vozíku, preto nemal dôvod organizovať prepád pancierového auta.

Svedok S. Z. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že pracuje v spoločnosti Lumis ako bezpečnostný manažér. Ich spoločnosť sa zaoberá logistikou a prepravou finančnej hotovosti na základe zmluvných podmienok. Bol kontaktovaný vyšetrovateľom, aby sa dostavil na KR PZ Trenčín, kde mu povedali, že zadržali obžalovaného s tým, že uviedli, že aj na čo sa obžalovaný pripravoval. Oni ako spoločnosť Lumis majú uzatvorenú zmluvu so spoločnosťou Lidl, a to sa týka celého Slovenska. Trenčiansky kraj riešili takým spôsobom, že do 1.5. vykonávala prevoz pobočka z Bratislavy, kde sa aj finančná hotovosť prepravovala a od 1.5. toto vykonávali pobočka zo Žiliny a vozili to do Banskej Bystrice. Posádka vždy mala naplánovanú trasu, ktorú si pred cestou vyzdvihla a na základe toho ju vykonávala. Buď sa peniaze vozili do bánk, alebo na sídla spoločnosti, podľa toho, čo mali klienti v zmluve. V mesiaci apríl trasa v Parížskom bola vykonávaná 8-krát. Auto vychádzalo z pobočky v Bratislave a potom pokračovalo smer Nové Mesto nad Váhom, Bánovce nad Bebravou, Partizánske a pokračovalo ďalej - Topoľčany, Nitra a návrat do Bratislavy. Po 1.5. to bola trasa Žilina, Bánovce nad Bebravou, Partizánske, Žilina a potom zo Žiliny po preložení išlo do Banskej Bystrice. Posádku tvorí dvojčlenná posádka, jeden je vodič a druhý je nosič, resp. veliteľ vozidla. Taktiež záleží, či dotyčná prevádzka, ktorú idú obsluhovať má aj dotáciu. Spoločnosť Lidl máva dotáciu mincí na výmenu, dosť veľké objemy mincí sa tam nosili. Šofér sedí v aute a ten druhý člen posádky ide do Lidla. Autá používajú stále rovnaké Volkswageny alebo Ford Tranzit. Autá sú špeciálne vybavené, sú pancierové, sú vybavené navigáciou a inými bezpečnostnými prvkami, ktoré z bezpečnostných dôvodov nie je vhodné uviesť na pojednávaní. Každé ráno pracovníci

si nafasujú pracovné prostriedky, plán, ktorý je zakódovaný. Tento sa potom rozkóduje a pracovníci idú pracovať. Pre jednotlivé pobočky spoločnosti Lidl boli stanovené dni v týždni, ktoré sa chodia aj napr. do Partizánskeho, v ktorý deň to presne to však bolo, si už nespomínal. Na aute sa dajú z operačného strediska otvoriť všetky dvere na aute naraz, avšak robí sa to iba, keď sa auto nakladá. V žiadnom prípade to nie je možné, aby auto v takom režime jazdilo. V období apríl, máj, jún 2014 boli v autách hotovosti vo výške od 90.000,-- Eur do 200.000,-- Eur pri klientovi Lidl v Partizánskom. A keď auto prišlo na základňu spoločnosti s plným vozidlom, tak to bolo od 110.000,-- Eur do 270.000,-- Eur, napr. V apríli 2014 to bolo až do 470.000,-- Eur. Na ďalšiu otázku prokurátorky svedok uviedol, že posádky nemali vždy pridelené to isté motorové vozidlo. Každý deň sa im oznamovalo, ktoré vozidlo budú mať a podľa toho si vyfasovali kľúče od vozidla. Všetci zamestnanci ich spoločnosti sú ozbrojení, a to krátkou guľovou zbraňou 9 mm. Ich motorové vozidlá sú inak zabezpečené a odparkované vo vyhradenom areáli ich spoločnosti. Na otázku obhajcu svedok uviedol, že v mesiaci apríl až jún 2014 ako uviedol do 1.5. sa vykonávala preprava z Bratislavy a od 1.5. zo Žiliny, tak ako už uviedol a presne špecifikoval jednotlivé trasy. Denne vo firme nevie nikto, koľko peňazí sa bude prevážať. Iba v rámci jednotlivých klientov majú stanovené limity, koľko od nich môžu zobrať. Ľudia, ktorí toto vozia, zodpovedajú za to, že dovezú neporušený tovar z bodu A do bodu B. Oni nevedia v akej výške hotovosť preberajú. To sa dozvieme až na našich pobočkách po dovezení, keď sa toto spočíta a skontroluje. Posádka auta túto vedomosť nemá, ani keď to dovezie. Svedok však nevedel uviesť, či zamestnanci, ktorí po dovezení peniaze počítajú, či majú podpísanú nejakú dohodu o mlčanlivosti. Na otázku náhradnej sudkyne, svedok uvádza, že v ich firme má na starosti logistiku, na každej pobočke niekto iný, je tam supervízor prepravy, ktorý plánuje posádky, plánuje vozidlá, jeho meno je S. P.. Na otázku obžalovaného svedok uviedol, že on sám sa dozvie to, koľko sa viezlo až po uskutočnení prepravy, vie iba poisťný limit každého vozidla. V období apríl - jún 2014 ich spoločnosť nepoužívala autá Fiat Ducato alebo Fiat Doblo, ale momentálne ich používajú, a to od 3.3.2015, keď kúpili spoločnosť Abas Security, ktorá ich vlastnila ako majetok. Bezpečnostné obaly sú hliníkové obaly v dvoch až štyroch veľkostiach, v nich sa preváža finančná hotovosť. Mince sa balia v čisto bielych vakoch, ktoré sú opečatené. Svedok uviedol, že je lož, že by sa osobne poznal s pánom Q. A., prvýkrát ho videl na súde 15-teho, keď bolo pojednávanie odročené a teraz druhýkrát, zase len na súde. V spoločnosti Lidl Partizánske chodia ich zamestnanci hlavným vchodom, je ich teda možné bežne stretnúť medzi zákazníkmi. Na základe údajov zo spoločnosti o pohybe a trasách ich áut je možné s odstupom času vyhotoviť mapu pohybu ich vozidiel. Na otázku prokurátorky svedok uviedol, že autá, ktoré kúpili s časťou spoločnosťou Abas boli bielej farby a mali označenie Abas a nejaký znak. Medzi autami Lumis a Abas bol rozdiel vo firemnom logu, inak autá oboch spoločností sú biele. Všetky záznamy, ktoré svedok na hlavnom pojednávaní čítal a uvádzal sa týkali iba spoločnosti Lumis, v danom čase ešte nevedeli ani, že by kúpili časť spoločnosti Abas. A záznamy tejto spoločnosti ani neprezentoval.

Svedok Z. S. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol oslovený vyšetrovateľom, či môže byť za Firmu ABAS vypočutý. Prišiel za vyšetrovateľom, ten ho oboznámil, že bola zadržaná osoba ktorá plánovala prepád. V tom čase keď bol oslovený nevedel vyšetrovateľ určiť, ktoré konkrétne auto, či ich spoločnosti alebo spoločnosti LOOMIS bolo plánované prepádnuť. V rámci toho ho vyšetrovateľ požiadal o spoluprácu. Vyžiadal si od neho dokumentáciu v určitom čase, aby poskytol sumy, ktoré ich autá prepravujú a všetky trasy, ktoré prechádzajú cez Partizánske. Tieto podklady zabezpečil. Na otázku obhajcu uviedol, že jeho vyšetrovateľ nenahováral, požiadal ho o súčinnosť, lebo nevedel určiť ktoré vozidlo, či spoločnosti ABAS alebo LOOMIS malo byť prepádnuté. V ich spoločnosti prevážali aj cez mesto Partizánske. Boli to dve trasy. Jedna počas dňa v čase cca. 11:00 od Topoľčian do Prievidze cez Partizánske, druhé vozidlo v čase 20:00 až 21:00 od Prievidze do Topoľčian cez Partizánske. V Partizánskom mali zástavku u klienta, kde bral hotovosť. Ich spoločnosť nepracovala pre spoločnosť LIDL. Pracovali v Partizánskom napr. pre Kaufland, prípadne čerpacia stanica OMV. Nevedel presnú sumu, aká sa prevážala, ale cez deň bola sumy nižšia ako vo večerných hodinách. Vo večerných hodinách mohla byť hotovosť cca. 300.000 až 400.000 Eur. Na otázky prokurátorky uviedol, že Kaufland sa vyberal každý deň v rovnakom čase, trasy sa nemenili. ABAS používal vozidlá Fiat Ducato, prípadne mali vozidlá Volkswagen Transporter a Fiat Dublo. Autá boli biele s označením firmy. Kaufland balí hotovosť do malých tašiek zazipovaných. Ich zamestnanci majú kufriky, do ktorých tieto tašky vkladajú a prejdú do vozidla. Zamestnanci sú ozbrojení. Štandardne vstupujú do vozidla cez bočné posuvné dvere. Tiež môžu vstupovať zadnými dverami. Na otázky obžalovaného uviedol, že sklá sú nepriestrelné. Ich autá sú monitorované GPS. Sumy od spoločnosti OMV nie sú zarátané v sumách, ktoré boli prevážané, nakoľko tieto im nie sú známe. Ich balíky neotvárajú a odovzdávajú do banky.

Svedok Q. A. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa zoznámili s obžalovaným minulý rok, oslovila ho iná osoba ani nevie ako sa volá, že má kamaráta, ktorý má náhradné diely na autá. Tak ho tento s obžalovaným zoznámil. Žiadne náhradné diely nakoniec nerealizovali. Stretli sa pár krát spolu v Bratislave, Partizánskom, Prievidzi. Pri štvrtom, tiež nechce byť konkrétny, nevie či ich bolo viac alebo menej, aby ho niekto za slovo nechytal, ho obžalovaný požiadal, či by nemohol zabezpečiť zbrane. Opýtal sa ho na čo to potrebuje. Že by ich potreboval. Špecifikovalo sa konkrétne čo a potom mu povedal na čo to potrebuje. Nejak mu to oznámil, tak vtedy kontaktoval PZ a potom sa už riadil to ako nasledovalo ďalej. Na otázky prokurátorky uviedol, že keby videl toho, kto ich zoznámil tak by ho opoznal. Chlapec z Partizánskeho, on prišiel za ním. Náhradné diely potreboval pre svoje auto. Nakoniec to normálne kúpil. K prvej požiadavke došlo nezáväzne v Bratislave, v Avione, v reštaurácii Lamboginy, to bolo také všeobecné. Potom konkretizovali sa veci v Prievidzi v Tesco. Iná osoba nebola prítomná. Obžalovaného so svojimi dcérami nezoznamoval. Staršiu vôbec nepozná a mladšiu, keď sa vracal z Bratislavy sa stretávali, sedela v aute. Stretnutia si dohovárali telefonicky. Nakoniec povedal, že zbrane potrebuje, prepadnúť vlastne pancierové auto, že dlhšie ho vlastne svojím spôsobom sledujú, kvôli objemu peňazí, majú vytipované trasy, ale presne tie trasy sa nepýtal. Zaujímali ho zbrane, ježkovia, rušičky, nástražný výbušný systém na otvorenie týchto vecí, krátke zbrane a únikové autá. Obžalovaný nezisťoval, či by na tom s ním participoval, nemá skúsenosti s pancierovými autami ani otváraním pancierových. Mal niekoho na to s kým to chcel spraviť. Nevie odpovedať na otázku s kým. Samozrejme za zbrane a ostatné veci by sa platilo. Bavili sa o financiách čo to stálo, ale to už podlieha potom k operatíve. Políciu kontaktoval z dôvodu, žije ako žije, vychováva rodinu, nevraví, že republika je ideálna, ale lúpež robiť, kde môžu zahynúť ľudia, má niektoré svoje zásady, čo by nerobil a robiť nebude. Na základe toho kontaktoval políciu. Podľa jeho subjektívneho názoru to obžalovaný myslel vážne. Bola medzi nimi diskusia o skúšobnom odpálení dodávky, nakoľko obžalovaný nemal skúsenosti s nástražným výbušným systémom. Celú vec mal premyslenú, jednalo sa ešte o rušičkách, lebo pri takejto veci je to dosť podstatná vec. Bavili sa všeobecne. Jednalo sa o autá, ktoré viezli hotovosť. Jedno bolo malé auto, jedno bolo veľké auto. Malé auto bola malá hotovosť, veľké veľká hotovosť. Trasy mali odsledované dopredu. Konkrétne sa jednalo o typ vozidla Ford Tranzit, ktoré je väčšie. Hotovosť, ktorú prevážal mali odsledovanú. Došlo k stretnutiu s človekom, ktorý bol vlastne, bolo vytvorené stretnutie a bolo mu oznámené kde dôjde k stretnutiu. Došli tam, sedel tam jeden pán, kývol na nich, z operatívy boli niektoré veci dohodnuté, aby sa nepomýlili, lebo toho človeka nepoznal. Dozvedel sa, že to bol agent až pri spise. Otázka agenta bolo, kto čo potrebuje. Boli tam niektoré veci špecifikované ako sa dostať do pancierového vozu. Na otvorenie pancierového vozu potrebujete určite výbušninu, aby ste dokázali vyrezať otvor do pancierového vozu. Potom vie, že bolo následne druhé stretnutie, tretie stretnutie, ale pri tých stretnutiach už nebol, bol v Bratislave. Na prvé stretnutie viezol obžalovaného, nakoľko mal zadržané papiere. Cestou sa bavili všeobecne o tom ako to má vymyslené, ako by to chcel spraviť. Jednalo sa tam ešte o jednu dosť závažnú vec, čo do dnešného dňa neľutuje, že urobil ako urobil. Zväčša v týchto pancierových vozoch máte troch ľudí. Jedna vec, ktorá mu zarezonovala v ušiach bolo, že svedkov nechávať nebude. Jednalo sa o zbernicu obchodných reťazcov, nevie presne ktorých, miesto kde malo byť bolo za Topoľčanmi, alebo pri Nitre. Nevie presne neuviedol mu to. Inú osobu, ktorá to s obžalovaným mala spáchať nepozná. Žiadnu inú službu okrem náhradných dielov od obžalovaného nepotreboval. Na otázku, či pozná osobu S. Z. uviedol, že keby ho videl, tak by povedal ano alebo nie. Je možné, že pozná S. E.. Ak je to chlapec, ktorý je vysoký meter šesdesiat, tak kupoval od neho, ak je to on Renaulta. Ani nie od neho, ale on mu dohodil Renaulta. Obžalovaného predtým nepoznal, vie že robil s autami, obchodoval s autami. Žiadne konflikty nemali. Obžalovanému nedával nikdy žiadne peniaze. Pred skutkom sa poznali maximálne mesiac. Nemôže odpovedať na otázku, prečo mu obžalovaný dôveroval keď ho poznal tak krátko. Pri rozhovoroch s obžalovaným nebola prítomná tretia osoba ani jeho dcéry. Na otázku obhajcu prečo nemôže odpovedať na otázku prokurátorky prečo mu obžalovaný dôveroval uviedol, že jedna časť určite podlieha utajeniu a druhá časť, by povedal vyzerá ako konfliktný typ? Vie vyhodnotiť čo môže povedať a vie vyhodnotiť čo nemôže povedať. On mu zbrane nezadovážoval. Za sprostredkovanie obchodu nebolo nič sľúbené. Návrh taký, že vyrovnáme sa potom, ale výšku sumy nie. Že mal spolupáchateľa vie iba z vyjadrenia obžalovaného. Asi dôvera nebola až taká veľká, aby komplicov, spoločníkov predstavoval. Jeho zdravotný stav celkový s týmto tu myslí si nemá nič spoločné. Nemá v sebe lieky ani nič čo by ovplyvnilo jeho úsudok ani vtedy neužíval lieky. Nie je platenou osobou spolupracujúcou s políciou. Na otázky obžalovaného uviedol, že ak je to ten pán čo sa volá S. Z. tak k ich zoznámieniu (s obžalovaným) mohlo prísť koncom apríla začiatkom mája. Ak je ten čo ich zoznámil S. Z. nespomína si na druhé stretnutie. Stretnutie v Lamborgini bolo preto, lebo mu (obžalovaný) volal, že bude v Bratislave a on mu povedal, že je tiež v Bratislave u dcéry, môžeme sa stretnúť. Volal obžalovanému kde je. On mu povedal a ty. Povedal v Lamborgini. Určil to miesto preto

lebo tam sedel. Nemôže sa vyjadriť k tomu, prečo obžalovaného na tomto stretnutí oslovil s požiadavkou kradnutých áut na náhradné diely a na legalizáciu. Aby si obžalovaný stihol aplikáciu viber žiadal preto, lebo ho používal a obžalovaný používal whats up. Nevie, že tá osoba bola agent ani, že je Z. Z.. Bližšie sa k tomu nebude vyjadrovať. Nebude sa vyjadrovať, prečo na stretnutí dňa 18.5. vedel kam majú ísť. V operatívno-pátracej činnosti sú určité pravidlá ako sa správate a jedno z pravidiel je keď niekto dá otázku, neodpovedám na tú otázku. Určite bude taká osoba, ktorá pozná aj jeho aj agenta. Osobu U. nemôže stotožniť. Na námietku obžalovaného, že prvá komunikácia medzi nimi (obžalovaný - A.) bola dňa 27.2.2014 uviedol, že nemá pred sebou spis presné dátumy s kým sa ako stretáva, preto hneď na začiatku povedal, že dátumy presne nevie, aby mu niekto kládol otázku, ktorej on neprikladá dôraz, kalendárny mesiac, dni, minúty, hodiny je nereálne. Keby ten spis mal naštudovaný tak to povie presne. Je možné, že ich prvá komunikácia bola v januári, februári, nevie presné dátumy. To kto určoval stretnutia podlieha utajeniu. Človek s ktorým dohadoval stretnutia nie je agent Z. Z.. Obžalovaný k výpovedi svedka Q. A. uviedol, že potom čo ho tento svedok oslovil s požiadavkou otvorenia pancierového auta a dal mu súhlas, kde ho finančne motivoval a presviedčal ako finančne zastreší celú objednávku zbraní, tak následne ho išiel nahlásiť a týmto spôsobom plánovane a koordinovane v súčinnosti s políciou vyprodukoval tento prípad. Celé to urobil, lebo s najväčšou pravdepodobnosťou mu bolo prisľúbené, že mu zastavia všetky trestné stíhania, ktorým čelí. K tomuto svedok uviedol, že keby sa chronologicky pozrel na celý priebeh operácie, ako to bolo, zistil by, že od začiatku došlo k monitorovaniu nie jeho vecí, čo sa týka otvorenia pancierového auta, ale jeho monitorovanie bolo za úplne iných skutočností. K tomu sa tiež nemôže vyjadriť. Úplne iné skutočnosti prebiehali toho ako vlastne G. bol monitorovaný, ale pokiaľ si on myslí, že by ho niekto oslovoval toto, je to jeho osobný názor, ale úplne iný prípad bol v úplne inej spojitosti bol ten človek aby sa riešilo dáko pancierové auto. Pancierové auto sa vyvíjalo úplne v priebehu inej záležitosti trestnej. A k druhej otázke, aby jemu bolo zastavené trestné stíhanie v inej veci, obvinenie ešte nie je uznaním viny. Nikto mu neintervenoval, aby mu zastavil trestné stíhanie na základe tejto skutočnosti. Na otázku obžalovaného kedy bol naposledy vo výkone väzby uviedol, že pred dvoma rokmi. Jeho zlý duševný stav vo väzbe bol z dôvodu zdravotného stavu jeho dcéry nie preto, že nedokáže triezvo uvažovať. Nešiel by do veci niekomu niečo vyprodukovať, ublížiť, má názor, polícia ani súdny systém nie je dokonalý a určite by nepomáhal vyprodukovanie niečoho, čo nie je pravda. Nebude odpovedať na otázku či bol v postavení agenta, kriminálneho spravodajcu alebo operatívca. Obžalovaným mu bolo uvedené, že malo ísť o spoločnosť ABAS, prečo je stíhanie, že malo ísť o spoločnosť LOOMIS to je otázka na políciu. So zástupcom LOOMIS Z. sa spoznal na minulom pojednávaní.

Agent vystupujúci pod menom Z. Z. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol v stručnosti skutočnosti tak ako vyplýva z oboznámených obrazovo zvukových záznamov. Súd uvádza, že nepovažuje výpoveď agenta za rozhodujúcu, nakoľko za relevantnejšie súd považuje obrazovo-zvukové záznamy, ktoré boli vyhotovené zo stretnutí medzi agentom a obžalovaným.

Svedok S. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sú len kamaráti. Nevie, čo je predmetom jeho výsluchu. Robí v Rakúsku, prišiel odtiaľ iba dnes ráno. Po prečítaní obžaloby svedok uviedol, že vie o danom skutku iba v krátkosti, čo mu pred pojednávacou miestnosťou povedal svedok Z., že išlo o lúpež. Po prečítaní obžaloby už mu je to jasné. O tomto skutku sa teda presne o čo išlo dozvedel až teraz po prečítaní obžaloby. Jediné, čo pozná, tak pozná toho pána A.. To je asi všetko, čo vie k tomu povedať. Pána Q. A. pozná asi od roku 2012. Zoznámili sa v Prievidzi. Mali spolu nejaké záujmy, predal mu svoje auto. Nevie v akej činnosti pán A. podniká, nakoľko nie sú spolu v kontakte a svedok má na neho svoj názor momentálne. Pán A., čo ho on pozná, vždy chcel len zarobiť veľké peniaze, napríklad aj jeho - svedka nahováral na krádeže áut a podobné veci, ktoré som pre neho nikdy neuskutočnil. A čo sa dozvedel od svojich známych, tak ten, kto bol s pánom A., ten človek je vždy zavretý, alebo nemá ani korunu. Je to veľmi „seriózny“ podnikateľ. Obžalovaného pozná, asi 10 rokov, nakoľko obaja sú z Partizánskeho. Párkrát sa stretli, na diskotéke, možno 3-4 krát. Občas sa stretli aj na káve. Nikdy neboli pri stretnutí obžalovaného a pána A., ani ich on nezoznámil. S obžalovaným sa nikdy o pánovi A. ani nerozprávali spoločne. V období, keď sa zoznámil s Q. A., svedok uviedol, že nebol zatknutý políciou, ale dozvedel sa o tom, že pán A. mal pokus dať ho zavrieť. Predal mu iba auto, a potom pán A. mu stále volal, že by chcel náhradné diely z kradnutých áut, a že aby som aj nejakých kamarátov poprosil pri tom o pomoc. Svedok však nič také s ním neriešil. Ale dozvedel sa o pána Z., že pán A. mal záujem na tom, aby aj on - svedok bol tiež zavretý. Svedok uviedol, že má vedomosť o tom, že aj pán A. bol zavretý a musel sa nejako „vykúpiť“, toto sa on dozvedel od kamarátov, čo má aj v Bratislave napríklad. Svedok uviedol, že osobu U. C. nepozná. Na otázku prokurátorky svedok uviedol,

že žiadne obchodné vzťahy s obžalovaným nemá. Svedok pracuje v Rakúsku pre autopožičovňu Avis, momentálne pre autoumývareň. Nikdy nemal vedomosť o minulosti obžalovaného, nevie ani to, či bol obžalovaný v Rakúsku vo výkone trestu. On - svedok vo výkone trestu nikdy nebol. S pánom A. nikdy žiaden konflikt nemal. Iba mu predával auto, za toto mu pán A. zaplatil. Išlo o auto Renault Kangoo. Pán A. ho chcel aj prestriekať, ale on túto službu pre neho neurobil, nakoľko na to nemal čas. Zaplatil mu iba za to auto, nie za nastriekanie. Pán Z. o tom asi vedel. S pánom Z. majú také vzťahy, že občas spolu opravovali niekoľko áut, mali to ako hobby. Svedok uviedol, že je vyučený autolakýrnik. Na otázku obžalovaného svedok ešte uviedol, že s pánom Q. A. ho zoznámil kamarát z Bratislavy, a to U. U.. Nakoľko pracovali s pánom U. v bezpečnostnej službe v Hornbachu v Bratislave. Na otázku obhajcu uviedol, že od kamarátov pána U. v Bratislave sa dozvedel, že pán A. sa musel vykúpiť z väzenia tak, že musel ľudí „dávať do placu“. Veľa ľudí, čo s pánom A. v Bratislave mali nejaký „biznis“ buď sedí alebo prišli o všetko čo mali. Väčšinou malo ísť o problémy s autami. Nevie za čo bol pán A. vo väzbe, iba sa mu zdá, že niečo s autami. Svedočné nežiadal.

Svedok S. Z. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným nie je v žiadnom ani príbuzenskom pomere. Obžalovaného pozná, lebo sú bývalí hokejisti. Poznajú sa veľmi dlho, lebo hrávali spolu hokej. Nestretávajú sa. V minulosti sa zopárkrát videli. Boli spolu aj vo výkone trestu na Kráľovej, ale kedy presne uviesť nevie, možno 3 a pol roka dozadu. On bol vo výkone trestu 4-krát za majetkovú trestnú činnosť. O obžalovanom nevie, prečo bol vo výkone trestu. Vie, čo je predmetom konania, bol vypočutý aj v prípravnom konaní. On však o žiadnej lúpeži nevie. Pridržiava sa v plnom rozsahu toho, čo vypovedal v prípravnom konaní. Nevie o čo má ešte vypovedať, keď na pojednávaní sa hovorí o nejakom agentovi, ktorému dávajú všetci iné meno, ktorý sa volá Q. A.. S obžalovaným ho zoznámil práve on - svedok, lebo obžalovaný potreboval niekoho, kto sa rozumie autám a on vedel, že pán A. sa autám rozumie. S. A. poznám cez pána E., keď pán A. od neho kupoval auto. E. len od neho ťahal peniaze, nedal mu ani auto, ani mu ho nenastriekal. Nevie, či A. dal E. peniaze, svedok Z. A. auto viezol do Prievidze, lebo E. sa mu na to vykašlal. A. ho s inou požiadavkou nepožiadala. Obžalovaného a pána A. zoznámil v herni za pumpou, ako sa ide von z Prievidze, nevie však presne kedy to bolo. Na stretnutí boli iba oni traja, obžalovaný, svedok a pán A., E. tam nebol. Pri rozhovore obžalovaného s pánom A. on bol, vtedy sa bavili o autách, presne o čom sa bavili, si však nepamätá. Potom ešte zorganizoval jedno stretnutie ich dvoch, lebo oni si asi čísla nevymenili, preto to zorganizoval zase on. Toto ďalšie stretnutie bolo asi v Hradišti. Na toto stretnutie prišiel svedok s obžalovaným. Svedkovi nevadilo, že robí medzi nimi sprostredkovateľa. Nevedel si presne spomenúť, kto z uvedených ho požiadal o to, aby zorganizoval stretnutie v Hradišti. V súčasnej dobe svedok nepracuje nikde, je nezamestnaný, býva v Partizánskom u mamy. Nespomína si, či obžalovaný alebo pán A. od neho pýtali telefónne číslo na seba. Pred ním nespomínali ani jeden plány na pripravovanú lúpež. Svedok uviedol, že on nikdy nesedel za krádež áut, on iba vykrádal autá. Ani obžalovaný ani pán A. nemal vedomosť o trestnej minulosti svedka. Na otázku obhajcu svedok uviedol, že s pánom A. nikdy moc neprehovoril, poznal ho iba z toho, že chodil do garáže za E., viac ho bližšie nepoznal. Všimol si, že sa do áut rozumie, tak usúdil, že je to nejaký „autičkar“. Poznal všetko o autách a aj rôzne typy ľudí poznal, čo hovoril. Keby ho mal charakterizovať ako osobu, je to neprijemný človek, vyzerá ako potkan, je to taký prvý dojem z neho. Stále chodil za E. a otravoval ho, E. ho však iba vodil za nos. A. však stále dobiedzal s niečím. Hovoril, že sedel, že to má už ukončené, ale niekoho musí hodiť „do placu“, takto sa vyjadroval. Ale, čo sa týka áut, tomu sa rozumel, preto zorganizoval stretnutie medzi A. a obžalovaným. Skontaktoval sa s ním tak, že vedel, kde A. býva, hodil mu do schránky číslo a meno, aby mu zavolať. A. mu potom zavolať a tak sa dohadovali ďalej. Na otázku predsedu senátu svedok, uviedol, že pojem „autičkar“ pre neho znamená, že vedia, kde sú aké autá, kde sa pohybujú. Na otázku obžalovaného svedok uviedol, že vedel od E., že pán A. je bývalý SIS-kár. Na otázku obhajcu svedok uviedol, že nevie, čím sa pán A. živil. Čo sa týka jeho povahy, pán A. sa hral na takého inteligenta. Nevie o tom, že pán A. spomínal, že v minulosti mu pred jeho domom vybuchol granát.

Svedkyne Mgr. F. A. a S. A. odmietli na hlavnom pojednávaní vypovedať z dôvodu, že by mohli prívodiť nebezpečenstvo trestného stíhania svojmu otcovi Q. A.

Súdny znalec B. U. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že kontakt s obžalovaným bol bezproblémový, všetko vysvetlil, veľmi pohotovo. Jedná sa pomerne dobre mentálne zdatného človeka. Jeho slovné vyjadrovanie aj slovník má zdanlivú svojskú logiku, ale keď sa mali dostať k meritu veci, tak obžalovaný sa jednoducho zastavil a akože odmietol ďalšiu komunikáciu s tým, že všetko má pripravené a zdôvodní na súde. Takže problém jeho obvinenia znalec nemohol ďalej pátrať, ani nijako analyzovať.

Takže spolupráca spočiatku bola veľmi ochotná, ale ako opakovane znalec uviedol, keď prišli k meritu veci, obžalovaný ako keby spustil roletu a ďalej nekomunikoval. Obžalovaný má na to právo, takže znalec ďalej na neho nenaliehal. Čo sa však týka nejakých odpovedí a celkovej životnej dráhy obžalovaného, tento už v roku 1998, je tam zmienka o jeho podvodnom konaní, keď bol uznaný trvale neschopným, neprispôsobivosť na vojenskú službu. Takže tá diagnóza zvláštnej povahy, anomálne štruktúrovanej osobnosti, predtým sa to nazývalo „psychopatia“. Teraz je na to názov „porucha osobnosti“. V prípade obžalovaného táto porucha osobnosti spočíva v dvoch základných veciach. Je to snaha konfrontovať sa v sociálnych situáciách a potom mať z tej situácie určitý zisk, tzv. akvizíciu, čo znalec uviedol aj na konci znaleckého posudku, ako sú protispoločenské aktivity rôzneho druhu. Toto nie je iba jeden typ. Disociálna porucha sa vzťahuje k nedostatočnému prispôsobeniu sa okolnostiam, nerešpektovania vzťahov a hodnôt najbližšieho okolia. Obžalovaný je prakticky od 15-tich rokov života stále konfrontovaný so zákonom, miesto toho, aby zmaturoval, išiel svojou kriminálnou cestou. Podobne slušne mu to aj obžalovaný vysvetlil, keď videl problém, takže je to jeho osud alebo že je to jeho povaha. Znalec uviedol, že je to vlastne nešťastná povaha voči spoločnosti. I keď veľmi rýchlo, ochotne a súčinne obžalovaný vystupoval voči nemu, čo si znalec všimol aj na minulom pojednávaní, počas vyšetovania zistil určitú skrytú neistotu, nesmelosť a určitú snahu ísť od meritu veci, vytesňovať to. Obžalovaný ako keby to obchádzal, v pozadí toho celého ochotného kontaktu vo vyšetrení. Celé toto konanie obžalovaného je v pozadí veľmi sofistikované. Počas vyšetrenia bol obranný mechanizmus obžalovaného masívny, mocný a pretrvával počas celého vyšetrenia. Čo sa týka motivácie obžalovaného k jeho skutku, trvá na obsahu znaleckého posudku, ako uviedol, ide o akvizičné konanie obžalovaného, a teda finančný zisk, lúpeže, krádeže, vydieranie. Protispoločenská činnosť je u neho mnohotvárna, je tam násilie väčšieho aj menšieho charakteru, krádeže a majetková trestná činnosť, nejde o jednoznačný rukopis. Čo sa týka jeho resocializácie a ďalšej prognózy obžalovaného znalec uviedol, že vzhľadom na „kariéru“ obžalovaného je iluzórne očakávať nápravu obžalovaného pri uložení trestu odňatia slobody. Tento trest u neho splní len izoláciu. Otázka recidívy u obžalovaného je vysoko aktuálna, tak ako uviedol znalec aj v posudku. Ešte znalec dodal, že obžalovaný kritizoval jednu zo znalkyň z predchádzajúceho posudku, uviedol, že to bola „tá mladšia“. Nevie však prečo ju kritizoval, iba si to znalec povšimol. Osobne tieto znalkyne znalec nepozná. Čo sa týka klamstiev obžalovaného, bližšie sa toto znalci nedalo určiť, nakoľko obžalovaný odmietol ďalej spolupracovať s tým, že všetko zdôvodní len na hlavnom pojednávaní. Podľa názoru znalca výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní bola svojskou logikou dobre spracovaný obranný monológ. Na otázku obžalovaného znalec uviedol, že porucha u obžalovaného je mnohotvárna (ako je uvedené aj v znaleckom posudku), čiže obžalovaný sa môže hocičoho iného dopustiť, ako sa dopustiť doposiaľ, teda akéhokoľvek protispoločenského konania. To, že znalec v posudku uvádza, že obžalovaného je „škoda“, treba brať v úvodzovkách, nakoľko jednak obžalovaný je dobre inteligentne disponovaný, dobre fyzicky stavaný, ale svoje aktivity obžalovaný vždy otáča konfrontačne proti spoločnosti. Keby obžalovaný pokračoval vo vzdelávaní ako uvádzal, že chcel byť úspešným obchodníkom áut, čo sa však nestalo dodnes. Na otázku náhradného sudcu znalec doplnil rodinnú anamnézu obžalovaného. Obžalovaný má 4 súrodencov, z toho jedna vlastná sestra. Všetko sú vysokoškolsky vzdelaní ľudia, zapojení do spoločnosti, len obžalovaný je „čiernou ovcou“. Preto znalec uviedol, že je obžalovaného škoda vo väzení. Rodičia sa rozviedli veľmi skoro, keď mal obžalovaný tri roky. Otec sa oženil, matka už nie. Z otcovej strany má obžalovaný ďalšie dve nevlastné sestry. Obžalovaný žil sedem rokov s matkou, potom sa presťahovali do činžiakového bytu v Partizánskom, predtým žili v Bošanoch. Obžalovaný v prvom ročníku na SPŠ robil rozdielové skúšky, keď prechádzal na inú školu. V 4. ročníku ho pred maturitnou skúškou zo štúdia vylúčili, ako mu obžalovaný uviedol, mal veľa neospravedlnených hodín, avšak nevie, čo sa tam stalo. To bolo celé vysvetlenie, ktoré mu obžalovaný povedal.

Znalkyňa B. T. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že s kolegyňou znalkyňou MUDr. X. boli prizvané na vykonanie znaleckého posudku ohľadne dvoch skutkov, marenie výkonu úradného rozhodnutia a lúpeže. Mali k dispozícii spisovú dokumentáciu od zadávateľa. Obe vyšetrenia vykonali v Ústave na výkon väzby v Ilave. Vyšetrenie vykonávali každá zo znalkyň samostatne. Spolupráca s obžalovaným bola štandardná a anamnestické miere v dostatočnej miere poskytol dostatočne a ku skutkom sa vyjadril tak, že ostatné dopovie na pojednávaniach. Vyšetřili ho štandardným znaleckým vyšetřením, pričom dospeli k záveru, že v čase spáchania posudzovaných žalovaných skutkov netrpel duševnou poruchou, psychózou, resp. choromyseľnosťou, ktorá by ho nejakým spôsobom motivovala k spáchaniu uvedených skutkov. Zistili, že obžalovaný trpí disociálnou poruchou osobnosti, čo je v štruktúre osobnosti, ktorá je daná, je to trvale odlišný spôsob reagovania, ktorý ho predisponuje k určitým veciam, napr. ku kriminálnemu konaniu. Nakoľko štruktúra osobnosti nie je ovplyvniteľná psychiatrickou

liečbou, čiastočne u niektorých osobností je ovplyvniteľná represívnymi opatreniami, neodporučili mu určiť ochranné psychiatrické liečenie. Taktiež zistili, že trpí poruchami súvisiacimi s užívaním alkoholu, ktoré však nedosahujú štádium plne rozvinutej psychosomatickej závislosti. Výsluch obžalovaného, ktorý absolvovala na hlavnom pojednávaní v júni, skôr si pamätala formu ako obsah. Čo sa týka disociaľnej poruchy osobnosti, človek, ktorý týmto trpí, má odlišné spôsoby v prežívaní, v emotivite, v spôsobe akým dosahuje svoje ciele a potreby. Pre takéhoto človeka je typický nedostatok empatie až neschopnosť empatie, presadzovanie vlastných potrieb na úkor iných, ďalej sú to problémy v nadviazaní a dlhodobom udržaní nadviazaných vzťahov, prevláda znížená schopnosť viny a poučiť sa z predchádzajúcich negatívnych skúseností. Taktiež je prítomná tendencia prenášať zodpovednosť za svoje správanie na okolie, na iných ľudí. Taktiež zistili, že intelekt obžalovaného je orientačne nadnormný, čo nie je typické pre disociaľnu poruchu osobnosti, avšak v tomto prípade je to dôležité uviesť. Disociaľna porucha osobnosti predisponuje ku kriminálnemu konaniu, čo znamená, že všetci jej držiteľia a nositelia, sú potenciálne nebezpeční. Z hľadiska štatistiky polovica až dve tretiny recidivistov, trpí práve touto disociaľnou poruchou osobnosti. Vo svojej podstate táto porucha nie je choroba, je to typ osobnosti, tak ako je neurotická porucha alebo narcistická porucha osobnosti. Okolo 30-teho veku je disociaľna porucha vyvinutá a nemenná, niekedy sa dajú zvládať niektoré jej prejavy pri intenzívnej dlhodobej psychoterapeutickej práci, ak je človek k tomu motivovaný. Avšak u disociaľnych porúch osobnosti je táto prognóza nepriaznivá. Pravdepodobnosť zmeny je veľmi nízka, nie je tam čo liečiť. Samotná štruktúra osobnosti je nemenná, nie je tam naozaj čo riešiť. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania, v čase znaleckého vyšetrenia tomu tak tiež bolo. Ani na pojednávaní v júni som u neho nenašla nič patologické, prečo by nemohol chápať zmysel trestného konania. Taktiež nebolo zistené duševné ochorenie, pre ktoré by nemohol rozpoznať alebo ovládať svoje konanie. V plnom rozsahu sa pridriavajú obsahu a záverov znaleckého posudku. Na otázku obžalovaného znalkyňa uvádza, že pokiaľ si pamätá počas znaleckého vyšetrenia nemala s obžalovaným žiaden konflikt. Na otázku obhajcu obžalovaného znalkyňa uviedla, že je obžalovaný je osobnosť, ktorá trpí disociaľnou poruchou osobnosti, a ktorá ako je vidieť podľa výpisu z registra trestov, spáchala niekoľko trestných činov. V žiadnom prípade neuviedla, že obžalovaný je kriminálnik. Čo sa týka tej časti otázky, či by obžalovaný mohol spáchať zločin, kde by mohlo dôjsť aj k úmrtiu osôb, nevedela uviesť, nakoľko nie je Sibyla. Avšak, ako už viackrát uviedla, táto štruktúra osobnosti predisponuje k porušovaniu noriem, nakoľko je tam znížená úcta a zvýšená ľahostajnosť k zákonným a spoločenským normám. Takže to, či sa obžalovaný bude v budúcnosti dopúšťať nejakej trestnej činnosti, je iba na ňom samotnom. Obžalovaný je dostatočne intelektuálne zdatný, aby si vedel zvážiť, čo ho čaká, keď sa bude správať určitým zákonným spôsobom a vie si zvážiť, čo ho čaká, keď sa bude správať určitým nezákonným spôsobom. Takže, keďže obžalovaný netrpí v súčasnosti žiadnou duševnou poruchou, všetko je iba na ňom. A či obžalovaný urobí nejaký závažný trestný skutok nie je otázka na znalkyňu, ale na obžalovaného, treba sa to spýtať jeho. Vzhľadom k štruktúre jeho osobnosti je samozrejme tá predispozícia vyššia.

O oboznámených obrazovo-zvukových záznamov, ktoré boli na hlavnom pojednávaní oboznámené zo stretnutí agenta s obžalovaným vyplýva nasledujúca komunikácia (A: - agent Z. Z., B: G. L..

Komunikácia zo dňa 18.5.2014:

A: Ktorý z vás má o čo záujem? Teraz neviem.

B: To je spoločný záujem, dá sa povedať.

A: Spoločný záujem?

B:Mhm.

A: A o čo je záujem?

B: Niečo krátke, dve krátke by sme potrebovali, dve také dlhšie, automatické nejaké a niečo, čo sa dá na diaľku "odbuchnúť".

...

A: Nevieš, čo chceš. Čo chceš robiť? Všetko záleží od toho.

B: Dá sa spraviť, é, a to by bolo asi najlepšie, nie? Tento, ten ... it? Na odpálenie, my potrebujeme väčší trezor odpáliť.

...

A: Aké to je veľké? A potrebujem, keď je to pancierové, alebo to není pancierové, je to plechové, alebo to není plechové, je to papierové, je to drevené, aké to je?

B: ...

A: Trezor bude, trezor predpokladám, že je pancierový.

B: No, je to pancierové.

A: Je to pancierové?

B:Mhm.

A: Aké to je veľké?

B: Asi jak dodávka.

A: Chceš odpáliť dodávku?

B:Mhm.

A: A je pancierová?

B:Mhm.

A: Si si na 100% istý?

B: Tak väčšinou je to pancierové. Nemyslím, že by niekto s plechovou prevážal takúto-, či aj to sa môže stať?

A: Treba sa poistiť, no je to na tebe.

B: Áno. Nie, aby sa nestala taká vec, že nedostanem sa tam dovnútra. To je to najhoršie, že aj sa to odpáli a nedostanem sa dovnútra.

A: Kde to budeš odpaľovať? To je podstatné.

B: Na mieste.

A: Tam, kde bude stáť, tam ju odpáliš?

B: Mhm. Nebude v pohybe, bude stáť.

A: Bude stáť.

B: Mhm.

A: Bude niekto vo vnútri?

B: No myslím, že áno.

A: Ten je mŕtvy, to vieš.

B: A nedá sa tak spraviť, aby nebol mŕtvy?

...

A: Ty chceš proste otvoriť dvere, keď budeš mať veľa času to spraviť. Lebo ty musíš odpáliť pánty, zámok nie. Vieš, kde sú tam pánty?

B: Vľavo hore.

...

B: Ja som to videl otvorené, a "v rohu hore totam majú", 6 bodové.

A: 6 bodové?

B: Tri tri.

...

B: A dá sa tak, že bolo by to takého rozmeru, že by sa cez to dalo preliezť? Že vyjebe ten pancier ako platňu, a by sa cez to preliezlo.

A: Určite áno.

B: "Jak" cez okno myslím, cez ...

A:No.

B: To by bola taká asi najväčšia istota.

A: Najväčšia istota. Ale ten vo vnútri je rozmetaný na krupicu. Podľa to-, ak ti nebude vadiť, že to bude od krvi, tak-

B: Tam nejde ani o tú krv, tam ide o tie peniaze, čo "sú".

...

A: Len tam už, rozumieš, akú veľkosť chceš?

B: Všetko aby sa tam mohlo preliezť do vnútra.

A: Kto?

B: Napríklad aj ja, mojich rozmerov.

...

B: Dobre. A čo sa týka bezpečnostných skiel, čo sú nepriestrelné a tak ďalej,

...

A: Ale musíš rátať s tým, že čím je viacej, tým vo vnútri je väčšia devastácia.

B: Mhm, mhm.

A: A určite sa dá všetko spraviť. Keby si mi povedal, aký je to plech, tak spravíme tak, že vo vnútri nebude devastácia.

B: Musím to zistiť presne. Nemám to presne zistené, aký typ plechu to je. Viem len rozmerovo ako to je-

A: Povedz mi ro-, povedz mi rozmer.

B: Rozmerovo to je jak, jak by som ti povedal? Ducato napríklad.

A: Ako Ducato.

B: Ako Ducato. Fiat Duc-, nie maxima, ale normálna taká.

A: Mhm.

B: Jak sú klasické, ja nevie, čo chodia, prevozy peňazí. Ja neviem, Group 4, Lumis, Abas, a tieto používajú väčšinou Ducata, Fordy, Tranzity používajú. Alebo Group 4 používa tieto multivany Caravely, ale

A: Mhm.

B: nie, je to väčšie.

A: Je to väčšie.

B: Je to väčšie ako Caravela. Je to väčšie ako Caravela. Je to ako Ducato.

...

A: Tak chcete normálne plastiku, hej?

B: Mhm.

A: Robil si s tým niekedy?

B: Nerobil som s plastikou, nikdy.

A: Budeš to ty robiť?

B: Mhm.

A: Alebo niekto, kto to vie robiť.

B: No budem sa to musieť naučiť najskôr.

A: Mhm. Chceš niečo na odskúšanie?

B: Mhm. Lebo to budem skúšať aj také, že aspoň raz, v reále to vidieť jak to odpáliť.

...

A: A kto to robí? A ja si zistím o tom aute všetko.

B: Firmu?

A: Mhm.

B: Firma, ktorá to robí?

A: No, ten prevoz. A ja budem vedieť presne, aké to je auto, nemusíš mi nič hovoriť.

B: ABAS.

A: ABAS to je? Dobre, ja si to nájdem. A ja budem vedieť, aké auto vozia.

B: ABAS to je.

A: Hej. Je to najmenej.

B: Fiat Ducato používajú, je to ABAS.

A: Pôjdeš ty do tej diery, hej? Potom.

B: Mhm.

...

A: Tak opýtaj sa, čo ťa zaujíma.

B: Nie, však už v podstate čo-čo ma viac môže zaujímať, no? Aby som sa do toho dostal, to ma zaujíma. Nič iné. Ja viem, že to není také jednoduché jak sa o tom rozpráva. Iné je to zrealizovať a iné o tom rozprávať. Ale to tam nemôžem prísť a tam maturovať potom. Umiestnim to sem, umiestnim to tam, čo by bolo najlepšie. "To" každá sekunda je koniec. Každá sekunda je koniec.

...

A: Len to, čo je vo vnútri, aby prešlo tým oným, otvorom zase, to je otázne. Toto, či máš očekované.

B: Mám.

A: Ak to máš očekované, to je v poriadku.

B: Mám to očekované.

A: Nežiadam-

B: Je to veľkosti kufríka.

A: Hej?

B: Je to veľkosti kufríka.

A: Tak to prejde.

...

B: On to fyzicky-, nie, on to fyzicky tam nosí.

A: Mhm.

B: S kufríkom ide tam, s kufríkom ide naspäť. A tie kufríky tam potom už len doukladáva.

A: Mhm.

B: Preto nemáme obavu, že keď to buchne, že, že sa s tými peniazmi niečo stane. Lebo-

A: Nestane sa nič.

B: lebo tie sú v bezpečí svojím spôsobom.

A: Nestane sa nič. To určite nie.

...

B: Tak. A týchto kufríkov tam bude nejakých 6? 6-7? Naskladaných.

...

B: Lebo sa mi zdá, že, však tá elektronika je na akom princípe? Na akom princípe by fungovala keby to bolo elektronické.

A: Prijímač a vysielač.

B: Dobre. A keby tam bolo zapnutá rušička, čo bude zapnutá, tak v tom prípade by ...

A: Môže to od nej odísť.

...

B: By som to tam stláčal a-, najskôr by som musel vypnúť rušičku a potom, to je nezmysel. Takže mechanika jednoznačne, to tam-

...

B: Hm. Dobre, však a ostatné veci čo, ako?

A: Určite, "cez U.."

B:Hm.

A: Hej?

B: Časovo jak by to bolo možné celé dať dokopy, skompletizovať?

A: Ono to je na-nachystané, hej? Ja len pripravím prípravok, to je celé.

B:Mhm.

A: Hej? Vravím, ak sa všetko podarí tak ako bude, ja budem s Frantom, v priebehu budúceho

týždňa to môžeš mať. Hej. Vravím. Ja si teraz niečo ešte vybavím,

...

A: Hej? Krmivo navyše nechceš do toho. Chceš len-

B: No môže tam byť

A: "kus"

B: plus po jednom ešte, no.

A: Hej?

B: No. Po jednom balení navyše ku každému.

A: Ale to je, navyše sa.

B: Áno, však samozrejme.

A: Hej. To všetko bude riešiť U..

...

A: Haha. Hm. Iný materiál?

B: Nič, len toto potrebujem.

A: Len toto.

B: Len toto. Čisto len na toto, na nič iné.

A: Dobre.

B: Na nič iné. Tam ide len o to, aby sa nestala taká vec, že sa nedostanem do vnútra. To je-

A: To sa-, to ti garantujem, to sa nestane.

B: To je, to jediné tam vidím akože najväčší problém.

A: Určite nie. Dostaneš sa do vnútra. Vravím, ale musíš byť pripravený na to, že niekto môže

byť tam a bude dole, hej? To je už tvoja-

B: To už je-

A: v tvojej rézii.

B: To už, to rozhodnutie už tam je.

A: Dobre.

B: To rozhodnutie tam už je.

A: Je to v tvojej rézii. Všetko dostaneš tak ako máš. Hej? Dostaneš dva prípravky, jeden na vyskúšanie a jeden na priamo, hej?

B: A ešte jedna vec ma tak napadla. Ale čisto len teoreticky, či to je možné. Tie bezpečnostné sklá, čo majú, čím to ide "bezpečne" prestreliť? Ničím?

...

A: Ale ide to, prierazným. Pribaliť?

B: Asi áno, lebo však.

...

B: Dlhé bude čo? Automatické.

A: Čo si povieš.

B: To si povedal. Zo všetkého je?

A: Dá sa. Povedz mi čo chceš, ja ti poviem, či to je áno alebo nie.

B: Však konkrétne veci. „Dáš mi“ vedieť, nie? Presne... typové označenie, aj, taký ten stred.

...

B: Hm. Taký ten stred. Tie krátke, to by mohlo byť aj od ČZ-ty. A to dlhé, čo je také spoľahlivé a, aby sa to nezasekávalo alebo ne ...

...

B: Dobre. Tak to upresníme potom, dobre? Upresníš to ty teda. V podstate už vieš, o čo ide. Tam už len, neviem, ten rozmer, neviem. Ako ...

A: To je si určím, neboj sa. Dostaneš sa do vnútra. Ja si zistím o tom aute a podľa toho to prispôbím.

B: Používajú 2 modely. Ducata a Tranzity ... Aspoň, čo som mal možnosť vidieť a sledovať.

A: Ale materiál bude ten istý.

B: Ale materiál zrejme aj tie bezpe-, to každá firma má asi rovnaké. Používajú aj menšie, používajú tie Doble.

A: Mhm.

B: Také som ešte-, ale tam je zas málo. To je veľmi málo. Tam to dokonca nenosia ani v kufri, tam to nosia vo vreckách jak...

A: Mhm.

B: So zipsami navrchu.

A: Haha.

B: Vo vreckách to nosia. Keď som to zbadal prvýkrát, tak som myslel, že išiel z nákupu vybehol.

A: Haha. A je tam hodne, hej?

B: Sú to peniaze priamo z tržieb.

A: Takže hodne.

B: Čo vyzbierajú, na rôznych miestach,

A: Mhm.

B: a vezú do centrály.

Komunikácia zo dňa 21.5.2016:

A: Takto to vyzerá, hej?

B: Mhm,mhm.

A: Ale toto mám len jedno zatiaľ

B: potom iba prilepí? Alebo jak sa to?

A: tu sú magnety.

B: Aha.

A: Hej? Je to rozdelené, môžeš si to zavesiť na krk, v podstate si to môžeš preniesť akokoľvek,

B:Mhm.

A: a vytvarovať do akéhokoľvek "stavu to budeš chcieť" .

B:Mhm.

A: Toto bude len na skúšku. To, čo sa, to, čo sa ti pripravuje na priamu, bude mať silnejšiu náplň.

B: Mhm,mhm.

A: Hej? Je s tým troška roboty, takže musíš chvíľu počkať, hej? Toto je nachystané.

B: Mhm, mhm. A mám ja zohnať teda dodávku na tú skúšku? Alebo?

...

B: Však aby to bolo také najrealistickejšie. Lebo ja viem presne, z akého zloženia sú tie dodávky.

A: No ja viem. To, čo budeme mať, určite bude postačovať.

B: Mhm.

A: Hej? Ja som si zistil ten „abas“ a aj viem, kde to treba položiť. Kde je ten najtenší.

B: No.

A: Je to za zadnou nápravou.

B: Za kolesom? Hore?

A: Áno.

B: Mhm. Lebo čil chodia s tou malou, s tou malou-

A: Takou tou strednou.

B: É, tá malá, tam sú dvaja 100 %. Lebo tú som videl, keď som ich sledoval, otvorenú aj zozadu aj „zhora“. Všetko toto není dobre tu vyprávať, však tu každý ma pozná.

...

B: Tak tam sú 100% dvaja. Tam sú 100% dvaja. A v tej väčšej neviem. Lebo vždy jeden ostáva za volantom a druhý vystupuje a ide pre tie kufríky.

A:Mhm.

B: Hentak, presne hentam, od hentadial' začína "príbeh". Hentak zozadu vždy zastavia jak teraz tam stojí.

A:Mhm.

B: A berú tržby. A oni zbierajú asi 8 takýchto reťazcov. A potom už volajú len do centrály.

A všetko sú to peniaze z hotovosti, čo je vyzbieraná z tržieb. Čiže určite nehrozí, že by boli pooznačované a "podobné ...". Ako sériové čísla a-

...

A: Dúfam, že tam bude aspoň za sto pade, aby sa ti to oplátilo.

B: Vieš, čo? Nechcem mať veľké oči. Všetko už v podstate vieš 99% o tom všetko.

A:No.

B: Odhadom 400 až 600 by tam malo byť.

A: Mhm. Dobre.

...

B: Odhadom. Možno tam bude 400, možno tam je 320, možno tam je 300.

A: Rozumiem. No len-len

B: "V tej malej, keď-"

A: ja len vravím, lebo-le-

B: V tej malej, v tej malej

A: lebo-

B: max 100 - 120.

A: lebo-

B: 150.

A: lebo vieš, chce dosť vecí. Aby sa ti to fakt oplátilo. "Nie"?

B: Vieš, nechcem to podceňiť hlavne, vieš. Aj keď už veľa vecí, tam ešte musím ešte veľa-veľa tej príprave venovať". To keď do-do dvoch mesiacov celé zbúcham, aby sa to stalo. tak budem rád, že som to stíhol.

A: Dobre.

B: Lebo to je, jak sa hovorí, keď sa niečo stane, už to asi rozhodnem iba tam na ulici, lebo tam už ďalej není nič.

A: Dobre.

B: Len výnimočný trest.

...

A: Na obrázku je, som ti ukazoval, ty si si to možno, že nevšímol. Je tam aj na diaľku, ale vravím, do toho by som ja osobne nešiel.

B: Nie, to aj kvôli rušičke.

Komunikácia zo dňa 26.5.2014:

B: "Ahoj".

A: Čau. Čau, ahoj.

B: .

A:...

B: Všetko podľa dohody?

A: No.

B: Mhm.

A: Tu sú železá. Zober si to.

B: To až keď ti potom, však pošlem.

A: To potom. Dobre.

B: Mhm.

A: Tu, tu je krmivo.

B: Mhm.

A: Tu sú priebojné.

B: Mhm.

A: Toto je ostrá. Toto je ostrá, hej?

Počuť hlasy iných osôb: Polícia! Polícia! Lahni si na zem! Lahni si na zem! Na zem!

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky zo dňa 26.5.2014 vyplýva, že v kufri motorového vozidla obžalovaného zn. BMW 325 Coupé, EČV PE XXX BT boli nájdené 2x Samopal TYP AK, pištoľ CZ 85 B a pištoľ 75 B.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu zo dňa 26.5.2014 vyplýva, že pri ľavom zadnom kolese vozidla zn. BMW, EČV S. BT sa nachádza plátená taška zn. Reebok s obsahom 4 ks nábojov Luger 9 mm, 6 ks krabica nábojov zelenej farby, 2 ks zásobník, 2 ks zásobník do samopalu, 1 ks imitácie plastickej trhaviny a 1 ks imitácia plastickej trhaviny - nástražný výbušný systém.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 26.5.2015 v bydlisku obžalovaného byt č. 29, na 4 poschodí, vchod č. 18, U. č. XXX/XX S. vyplýva, že pri domovej prehliadke boli nájdené čierna elektr. zásuvka 11 ks kovových prípravkov, 2 ks planžiet s čiernou rúčkou, dva kusy zahnutých drôtov, zariadenie striebornej farby - závitové v tvare T, riadiaca jednotka zn. BOSCH, 4 kusy kovových prípravkov v plastovej krabicike, elektronické zariadenie striebornej farby so 4 anténami - rušička, čierna kovová krabica s anténou - rušička, čierne rukavice, čierna kukla.

Z potvrdenia OR PZ v Partizánskom, Odboru poriadkovej a dopravnej polície oddelenie dokladov zo dňa 6.8. 2014 vyplýva, že obžalovaný nie je držiteľom zbrojného preukazu a ani v minulosti nebol.

Z odpisu registra trestov svedka Q. A. vyplýva, že v minulosti bol 2x odsúdený naposledy v roku 1999.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že doposiaľ bol na území SR 8x súdne trestaný. Skutky, ktoré sú obžalovanému kladené za vinu spáchal po tom čo bol odsúdený Okresným súdom Galanta Trestným rozkazom zo dňa a s právoplatnosťou dňa 8.3.2014 sp.zn. 0T/64/2014 a predtým ako mu bol uložený súhrnný trest Rozsudkom Okresného súdu Bratislava 5 rozsudkom zo dňa 16.7.2014, sp.zn. 4T/67/2014, ktorým bol zároveň zrušený výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp.zn. 0T/64/2014. V prípade skutkov, ktoré sú obžalovanému kladené za vinu v tomto konaní tak ide o recidívu.

Na základe dôkazov, ktoré boli súdu stranami predložené a na hlavnom pojednávaní vykonané má súd za preukázané, že obžalovaný sa dopustil aj konania, tak ako je uvedené v bode 1/ skutkovej vety tohto rozsudku. Oproti obžalobe súd spojil do jedného bodu konania, ktoré sú obžalovanému kladené za vinu v bodoch 1/ a 3/ obžaloby (resp. vypustil bod 3/ obžaloby), nakoľko skutok pod bodom 3/ obžaloby je vo svojej podstate totožný z časťou konania, ktoré je obžalovanému kladené za vinu v zmysle bodu 1/ obžaloby, je jeho súčasťou a predstavuje súčasť prípravy skutku pod bodom 1/ obžaloby, ku ktorému konanie obžalovaného smerovalo, čím je skutok pod bodom 3/ obžaloby konzumovaný závažnejším skutkom pod bodom 1/ obžaloby.

Obžalovaný je zo spáchania skutku pod bodom 1/ usvedčovaný predovšetkým vyhotovenými obrazovo-zvukovými záznamami stretnutí obžalovaného s agentom Z. Z., ktoré boli na hlavnom pojednávaní oboznámené ich prehraním na technickom zariadení a podporne aj inými na hlavnom pojednávaní vykonanými dôkazmi. Vyhotovenie obrazovo-zvukových záznamov stretnutí obžalovaného s agentom ako aj použitie agenta bolo vykonané so súhlasom súdu.

Z oboznámených obrazovo-zvukových záznamov vyplýva, že obžalovaný na stretnutí požiadal agenta o zabezpečenie dvoch krátkych zbraní a dvoch dlhších automatických zbraní a nástražného výbušného systému. V priebehu rozhovoru ich následne aj z časti bližšie špecifikoval (krátke zbrane by mohli byť ČZ-ty a dlhé, čo je také spoľahlivé a aby sa to nezasekávalo) a požiadal aj o dodanie prierazných striel a jedného nástražného výbušného systému na vykonanie skúšky. V rámci rozhovoru obžalovaný následne uviedol, že zbrane potrebuje na prepadnutie transportnej dodávky Ducato spoločnosti ABAS, ktorá preváža peňažné prostriedky z rôznych prevádzok a nástražný výbušný systém na to, aby sa dostal do dodávky. To, že obžalovaný mal v úmysle prepadnúť transportnú dodávku spoločnosti ABAS má súd za preukázané aj napriek tomu, že v úvode uviedol názvy viacerých transportných spoločností na základe toho, že obžalovaný neskôr konkrétne uviedol, že ide o dodávku Ducato spoločnosti ABAS, pričom z jeho vyjadrení je nepochybné, že autá spoločnosti ABAS sledoval a zároveň mal presný prehľad o modeloch áut, ktoré táto spoločnosť vlastnila, keď agentovi uviedol, že vlastní Ducato, Transporter a Doblo. Vlastníctvo takýchto modelov pritom vo svojej výpovedi potvrdil aj svedok Z. S., ktorý v tom čase pracoval pre spoločnosť ABAS. Obžalovaný vo svojej výpovedi zároveň uviedol, že odhaduje, že v aute by malo byť 400 až 600, čím mal nepochybne na mysli 400 až 600 tisíc Eur, čím má súd za preukázané, že úmysel obžalovaného smeroval k spôsobeniu škody veľkého rozsahu. Skutočnosť, že peňažné prostriedky v sumách veľkého rozsahu spoločnosť ABAS prevážala má súd za preukázané z výpovede Z. S., ktorý síce uviedol, že cez deň boli sumy nižšie ako vo večerných hodinách, ale vo večerných hodinách mohla byť hotovosť cca. 300.000 až 400.000 Eur.

Súd zároveň podporne poukazuje na skutočnosť, že pri domovej prehliadke vykonanej v bydlisku obžalovaného boli nájdené veci využiteľné pri uskutočnení lúpeže a to rušičky GPS signálov, o ktorých sa pred agentom zmieňoval, ktoré však nežiadal zabezpečiť, nakoľko je zrejmé, že ich už mal, ako aj čierne rukavice, kuklu ako iné prípravky, prostredníctvom ktorých je možné zabezpečiť nelegálnou cestou auto nevyhnutne potrebné na spáchanie trestného činu lúpeže.

Obžalovaný na svoju obranu uviedol, že on pre seba nepotreboval žiadne zbrane, že na spáchanie skutku ho naviedol agent Z. Z., svedok Q. A. a polícia.

Súd uvádza, že z oboznámených obrazovo-zvukových záznamov nevyplýva, že by agent Z. Z. obžalovaného navádzal alebo sa snažil rozšíriť rozsah jeho trestnej činnosti. Agent vo svojej podstate iba kládol obžalovanému otázky čo chce a na čo to potrebuje, na ktoré obžalovaný odpovedal. Obžalovaný agentovi zároveň povedal, že rozhodnutie tam už je.

V ďalšej časti výpovede obžalovaný uviedol, že ho agent už nemusel na nič nahovárať, nakoľko na všetko ho už predtým naviedol svedok Q. A., ktorý mal byť hlavným organizátorom alebo výmenou za svoju beztrestnosť. Súd uvádza, že nemá k dispozícii žiadne obrazovo-zvukové záznamy, na ktorých by boli zaznamenané rozhovory medzi obžalovaným a svedkom Q. A.. Môže tak vychádzať iba z výpovedí týchto osôb. Svedok Q. A. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní poprel, že by obžalovaného na spáchanie skutku naviedol, priznal svoju trestnú minulosť, avšak uviedol, že by nešiel do veci, kde by mohli prísť o život iní ľudia. Zároveň uviedol, že nešiel by do veci niečo vyprodukovať čo nie je pravda. Aj napriek trestnej minulosti svedka A. a skutočnosti, že z výpovede svedka S. E. vyplýva, že ho A. mal nahovárať na krádeže áut, súd nemá dôvod výpovedi svedka A. neveriť. Súd poukazuje predovšetkým na skutočnosť, že pri stretnutí s agentom sa svedok A. žiadnym spôsobom nezapájal do rozhovoru s agentom čo obžalovaný potrebuje a na čo to potrebuje. Spontánne o tom hovoril výlučne sám obžalovaný. Obžalovaný na začiatku rozhovoru s agentom síce uviedol, že ide o spoločný záujem dá sa povedať (podľa názoru súdu v mylnom domnení, že svedok A. v tom ide s ním), avšak v ďalšom priebehu rozhovoru obžalovaný rozprával v jednotnom čísle, čo potrebuje a čo chce urobiť. Z rozhovoru s agentom zároveň vyplýva, že obžalovaný sám sledoval autá spoločnosti ABAS a preto neobstojí obhajobné tvrdenie obžalovaného, že všetky informácie vedel od svedka A.. Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní zároveň uviedol, že v celej veci jeho úloha spočívala v tom, aby sa zúčastnil logistiky zbraní, ďalej, aby tieto zbrane previezol a aby zabezpečil auto Fiat Ducato na ktorom mali byť vykonané zmeny na vykonanie skúšky. Úspešná skúška bola základom na vyplatenie peňazí. Iné informácie nemal, ani to, čo Q. A. pripravuje. Až na skúške sa mal dozvedieť všetko potrebné aj to, kto Q. A. mal osloviť s danou požiadavkou. Podľa názoru súdu nedáva logiku, aby obžalovaný, ak mal vykonať iba skúšku nástražného výbušného systému a nemal vedieť o čo malo ísť, mal sa to od svedka A. dozvedieť až neskôr, agentovi uvádzal, že nástražný systém a zbrane potrebuje na prepad

transportného auta spoločnosti ABAS, že sledoval tieto autá a aby uvádzal aj ďalšie skutočnosti a podrobnosti tak, ako vyplýva z oboznámených obrazovo-zvukových záznamov. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd vyhodnotil túto obranu obžalovaného ako nevierohodnú.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní zároveň spochybňoval dôveryhodnosť svedka Q. A. z dôvodu, že mal byť v rámci výkonu väzby hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení a žiadal vykonať znalecké dokazovanie o psychickom stave tohto svedka. Súd uvádza, že pri osobnom výsluchu svedka A. na hlavnom pojednávaní nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by uvedený svedok nevedel správne vnímať a reprodukovat' udalosti, ktorých bol svedkom. Okolnosti svojej psychiatrickej hospitalizácie pritom uvedený svedok primerane vysvetlil. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že základom pre uznanie viny obžalovaného nie je výpoveď tohto svedka. Ale oboznámené obrazovo-zvukové záznamy. Z tohto dôvodu súd návrh obhajoby na vyšetrovanie duševného stavu tohto svedka zamietol.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní zároveň poukázal na skutočnosť, že agent Z. Z. a svedok Q. A. majú byť kamaráti, keďže sa tak tvárili a oslovovali a žiadal stotožniť osobu menom U., ktorý má byť ich spoločný známy a podľa názoru obžalovaného ním má byť krajský policajný riaditeľ, ktorý mal celú operáciu riadiť.

Súd uvádza, že nemá dôvod neveriť, že agent Z. Z. a svedok Q. A. sa osobne nepoznajú aj napriek tomu, že sa pred obžalovaným tak tvárili a oslovovali. Súd to považuje za operatívnu legendu, pod ktorou vystupovali pred obžalovaným. Tak isto za legendu súd považuje aj osobu menom U.. Je nepochybné, že na použitie agenta a vyhotovovanie obrazovo-zvukových záznamov zo stretnutí s agentom je potrebná súčinnosť viacerých zložiek policajného zboru, ktorá musí byť nevyhnutne niekým v rámci policajného zboru koordinovaná. Či už agent a svedok mali na mysli pod touto prezývkou osobu, ktorá koordinovala ich konanie alebo fiktívnu osobu súd nepovažuje z hľadiska trestného konania za relevantné. Tak isto súd nepovažuje za relevantné stotožňovať osobu, ktorá policajnú akciu riadila. Za dôležitú súd považuje skutočnosť, že na použitie agenta a vyhotovovanie obrazovo-zvukových záznamov mal policajný zbor súhlas súdu. Pokiaľ ide o krajského policajného riaditeľa, tento nesie zodpovednosť za bezpečnostnú situáciu v rámci svojho kraja, riadi jemu podriadené zložky policajného zboru a koordinuje činnosť jemu podriadených zložiek s inými zložkami policajného zboru a policajným prezídiom. Ak by aj sám celú operáciu koordinoval a riadil, súd by na tom v zásade nevidel nič nezvyčajné, avšak považuje za maximálne nepravdepodobné, že by komunikoval so svedkom A. priamo. Súd je zároveň toho názoru, že o činnosti agenta, ktorý má uskutočniť fiktívny predaj zbraní v rámci jeho obvodu by mal mať krajský policajný riaditeľ minimálne operatívnu informáciu. Z uvedených dôvodov súd zamietol návrh na stotožnenie osoby menom U..

Obžalovaný zároveň namietal, že všetky tri stretnutia boli koordinované cez operatívco a nedožadoval sa ich on, ale agent Z. Z. prostredníctvom Q. A.. V tejto súvislosti súd uvádza, že z výpovede svedka A. vyplýva, že po tom čo ho obžalovaný požiadal, či by nemohol zabezpečiť zbrane kontaktoval PZ a následne sa riadil ich pokynmi. Človek s ktorým dohadoval stretnutia nie je agent Z. Z..

Pod policajnou provokáciou treba rozumieť zámerné, aktívne podnecovanie alebo navádzanie, či iné iniciovanie spáchania trestnej činnosti u druhej osoby, ktorá by inak protiprávne nekonala. Skrytá reakcia polície smie naproti tomu sledovať zistenie skutočností dôležitých pre trestné konanie, odhalenie páchatel'a trestného činu, zabezpečenie dôkazov o jeho trestno-právne postihnutel'nom konaní, zabránenie mu v jeho pokračovaní a minimalizácia spôsobených škôd. Za kľúčovú odlišnosť skrytej reakcie polície od policajnej provokácie sa považuje skutočnosť, že polícia neiniciuje, t. j. nevytvára u kontrolovanej osoby vôľu spáchať trestný čin, ale vytvára pre spáchanie trestného činu vhodné podmienky. Tieto podmienky však nesmú byť nijako mimoriadne, ale objektívne možné, v danej situácii obvyklé a musia nastať až s časovým odstupom potom, čo páchatel' si osvojil úmysel spáchať trestný čin a preukázateľne spravil kroky k jeho spáchaniu.

Súd uvádza, že pokiaľ polícia po tom, čo Q. A. urobil oznámenie, že obžalovaný má záujem o zbrane, prostredníctvom tohto svedka oznamovala obžalovanému miesta kde sa môže stretnúť s agentom za účelom zadováženia zbraní, nemožno to považovať za policajnú provokáciu a navádzanie na páchanie trestnej činnosti políciou, ale iba za vytváranie vhodných podmienok pre spáchanie trestného činu. Ide o skrytú reakciu polície za účelom zistenia skutočností dôležitých pre trestné konanie, odhalenie páchatel'a trestného činu, zabezpečenie dôkazov o jeho trestno-právne postihnutel'nom konaní, zabránenia mu v jeho pokračovaní a minimalizácie spôsobených škôd. Takúto skrytú reakciu polície po oznámení, že obžalovaný má záujem o zbrane súd nepovažuje za nijako mimoriadnu a v danej situácii obvyklú.

Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že z oboznámeného obrazovo-zvukového záznamu už z prvého stretnutia s agentom Z. Z. vyplýva, že obžalovaný agentovi uviedol, že rozhodnutie tam už je, že sledoval autá spoločnosti ABAS mal o nich prehľad a teda, že obžalovaný si už predtým osvojil úmysel spáchať trestný čin a preukázateľne už spravil kroky k jeho spáchaniu.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, že nemal v úmysle prepadnúť transportné auto spoločnosti LOOMIS, pričom poukázal na skutočnosť, že agentovi uvádzal spoločnosť ABAS súd uvádza, že v skutkovej vete ponechal formálne, že obžalovaný mal v úmysle prepadnúť transportné vozidlo spoločnosti LOOMIS z dôvodu, že ako z vykonaného dokazovania vyplýva, v súčasnosti už spoločnosť ABAS neexistuje a jej právnym nástupcom je spoločnosť LOOMIS. Z uvedeného dôvodu súd ponechal v skutkovej vete, že obžalovaný mal v úmysle prepadnúť vozidlo spoločnosti LOOMIS, nakoľko je to v súčasnosti formálne označenie spoločnosti ABAS. V tejto súvislosti súd uvádza, že pri úprave skutkovej vety omylom zo skutkovej vety nevynechal slová, že obžalovaný mal v úmysle zmocniť sa prepravovanej hotovosti z tržieb obchodných domov Lidl obchodného reťazca Lidl Slovenská republika, v.o.s. Ružinovská 1E na trase miest Partizánske - Nitra, nakoľko ako z vykonaného dokazovania vyplýva spoločnosť ABAS v danom čase prepravu finančnej hotovosti na danej trase a pre danú spoločnosť nevykonávala, ale vykonávala prepravu z Topoľčian do Prievidze cez Partizánske a naopak pre spoločnosť Kaufland a iné spoločnosti.

Obžalovaný zároveň na hlavnom pojednávaní namietal dôveryhodnosť výpovede agenta Z. Z. z dôvodu, že vo svojej výpovedi agent uviedol, že na druhom stretnutí mu mal obžalovaný ukázať na dodávku, pričom obžalovaný poukázal na skutočnosť, že na obrazovo-zvukovom zázname nie je vidieť žiadnu dodávku. Súd uvádza, že z obrazovo-zvukového záznamu vyplýva, že sám obžalovaný uviedol „Hentak, presne hentam, od hentiaľ začína príbeh. Hentak zozadu vždy zastavia jak teraz tam stojí.“ Z tohto pohľadu súd nepovažuje uvedenú výpoveď agenta za nevierohodnú aj keď na zázname takúto dodávku nie je vidieť, nakoľko túto skutočnosť uvádzal sám obžalovaný.

Obžalovaný taktiež spochybňoval autenticitu obrazovo-zvukových záznamov, pričom uviedol, že zo záznamom bolo manipulované a žiadal súd o vykonanie znaleckého dokazovania ohľadne autenticity záznamov. Súd vykonanie takéhoto dokazovania zamietol z dôvodu, že mu nie sú zrejmé a známe žiadne okolnosti okrem tvrdenia obžalovaného, že by malo byť so záznamami manipulované, a ktoré by spochybňovali ich dôveryhodnosť do tej miery, že by súd dospel k záveru, že ich je potrebné znalecky overovať. Súd zároveň uvádza, že dôkazy súdu predkladajú predovšetkým strany a obhajoba nič nebránilo ani nebráni, aby si autenticitu záznamov dala znalecky vypracovať sama a výsledky tohto znaleckého skúmania predložila súdu.

Obžalovaný tiež poukázal na skutočnosť, že podľa obrazovo zvukového záznamu z prvého stretnutia s agentom sa mal obrátiť na svedka Q. A. a uviesť „Upresniš to ty teda.“, čo má preukazovať, že Q. A. bol hlavným organizátorom a obžalovaný hovoril iba to o čom ho predtým presvedčil Q. A.. V tejto súvislosti súd uvádza, že uvedenému bezprostredne prechádzala nasledujúca komunikácia:

B: Dlhé bude čo? Automatické.

A: Čo si povieš.

B: To si povedal. Zo všetkého je?

A: Dá sa. Povedz mi čo chceš, ja ti poviem, či to je áno alebo nie.

B: Však konkrétne veci. „Dáš mi“ vedieť, nie? Presne... typové označenie, aj, taký ten stred.

...

B: Hm. Taký ten stred. Tie krátke, to by mohlo byť aj od ČZ-ty. A to dlhé, čo je také spoľahlivé a, aby sa to nezasekávalo alebo ne...

...

B: (Podľa obrazovo zvukového záznamu sa obžalovaný obrátil na Q. A. a povedal) Dobre. Tak to upresníme potom, dobre? Upresniš to ty teda. (Potom sa obžalovaný otočil na agenta a uviedol) V podstate už vieš, o čo ide. Tam už len, neviem, ten rozmer, neviem. Ako ...

Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný chcel od agenta, aby mu dal vedieť konkrétne veci, presne typové označenie (celkom zrejme zbraní, ktoré môže agent zabezpečiť). Ak by bol svedok Q. A. organizátorom nedáva logiku, aby obžalovaný agentovi uvádzal, že má dať jemu, obžalovanému, vedieť konkrétne veci, presne typové označenie celkom zrejme zbraní, ktoré môže agent zabezpečiť. Je nepochybné, že okrem osobných stretnutí komunikoval obžalovaný s agentom prostredníctvom svedka Q. A.. V tomto kontexte ako aj z celkového kontextu vyjadrovania obžalovaného súd nemôže urobiť iný záver ako ten, že svedok Q. A. to agentovi upresní po tom, čo obžalovanému dá agent prostredníctvom Q. A. vedieť presne typové označenie toho čo by malo byť k dispozícii.

Podľa § 13 ods. 1 Tr. zákona príprava na zločin je konanie, ktoré spočíva v úmyselnom organizovaní zločinu, zadovážovaní alebo prispôsobovaní prostriedkov alebo nástrojov na jeho spáchanie, v spolčení,

zhľuknutí, návode, objednávaní alebo pomoci na taký zločin, alebo v inom úmyselnom vytváraní podmienok na jeho spáchanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa v bode 1) dopustil konania, ktoré spočívalo v úmyselnom zadovážovaní prostriedkov (zbraní, nástražného výbušného systému) v úmysle proti inému použiť násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spôsobiť tak škodu veľkého rozsahu a čin spáchať závažnejším spôsobom konania - zo zbraňou, avšak k pokusu ani dokonaniu zločinu nedošlo, čím tak obžalovaný svojim konaním spáchal obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2, písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 14 Tr. zákona pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Súd zároveň dospel na základe vykonaného dokazovania aj k záveru, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa v bode 1) dopusti v jednočinnom súbehu aj konania, ktoré spočívalo v pokuse sebe zadovážiť a držať strelnú zbraň bez povolenia, avšak k dokonaniu činu nedošlo ako aj v pokuse bez povolenia zadovážiť a prechovávať hromadne účinnú zbraň, avšak k dokonaniu činu nedošlo, čím spáchal v jednočinnom súbehu s trestným činom lúpeže aj trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Na rozdiel od obžaloby súd posúdil nedovolené ozbrojovanie, za páchané v štádiu pokusu. A to z dôvodu, že podľa názoru súdu nie je legálne možné, aby obžalovaný mohol od agenta zadovážiť zbrane do trvalej držby, čo by mohlo byť charakterizované ako dokonaný trestný čin.

Pokiaľ ide o trest súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody podľa § 188 ods. 4 a 41 ods. 2 Tr. zákona, nakoľko obžalovaný sa svojim konaním dopustil viacerých úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma skutkami. Základná trestná sadzba určená ustanovením § 188 ods. 4 Tr. zákona je 15 až 25 rokov. V zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona sa horná hranica tejto základnej trestnej sadzby nezvyšuje, nakoľko horná hranica trestnej sadzby nemôže prevyšovať dvadsaťpäť rokov.

Pri ukladaní trestu súd zároveň využil moderačné oprávnenie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, aby zmiernil tvrdosť zákona, ktoré umožňuje súdu znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom vtedy, ak odsudzuje páchatela za prípravu na zločin alebo za pokus trestného činu a ak vzhľadom na povahu a závažnosť prípravy alebo pokusu má súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo pre páchatela neprímerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov nepodmienečne. Takýto trest je vyšší ako trest odňatia slobody, ktorý zákon ustanovuje za dokonané trestné činy nedovoleného ozbrojovania spáchané samostatne a plne by zodpovedal aj trestu, ak by ukladal úhrnný trest spolu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia. Zároveň súd zohľadnil skutočnosť, že je nepochybné, že trestný čin lúpeže, ktorý obžalovaný plánoval by nemohol vykonať sám a ani by ho nemohol vykonať iba spolu s Q. A., pokiaľ plánoval, že tento trestný čin spácha spolu s ním. Na páchanie trestného činu lúpeže, ktorý obžalovaný plánoval je podľa názoru súdu nevyhnutné, aby sa ho reálne zúčastnili minimálne tri osoby. Aj to súd považuje vykonanie takéhoto trestného činu iba tromi osobami nielen technicky, ale aj z psychologického hľadiska za mimoriadne riskantné. Vykonaným dokazovaním napriek monitorovaniu osoby obžalovaného nebolo preukázané, že by obžalovaný oslovil na samotný prepád transportného vozidla aj iné osoby a tieto s tým aj súhlasili. Súd tak konštatuje, že príprava trestného činu lúpeže bola aj napriek zadovážovaniu zbraní obžalovaným iba v rannom štádiu a ďaleko od reálnej možnosti spáchať uvedený trestný čin obžalovaným. Vzhľadom na povahu a závažnosť prípravy vo vzťahu k reálnej možnosti uskutočniť trestný čin plánovaný obžalovaným súd, považuje uloženie trestu obžalovanému pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 10 rokov za primerané a na ochranu spoločnosti dostatočné.

Vzhľadom k tomu, že súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný trestný čin, súd zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s maximálnym stupňom stráženia a zároveň podľa § 76 ods. 1 a 78 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému uložil aj ochranný dohľad v trvaní 3 rokov, spolu s povinnosťou v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a) Tr. zákona oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

Súd zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zákona uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí a to v rozsahu vecí, ktoré v zmysle skutkovej veci boli využiteľné na spáchanie trestného činu lúpeže.
v bode 1.)

- pokúsil sa sebe zadovážiť a držať strelnú zbraň bez povolenia, avšak k dokonaniu činu nedošlo,
- pokúsil sa bez povolenia zadovážiť a prechovávať hromadne účinnú zbraň, avšak k dokonaniu činu nedošlo,
- dopustil sa konania, ktoré spočívalo v úmyselnom zadovážovaní prostriedkov, v úmysle proti inému použiť násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spôsobiť tak škodu veľkého rozsahu a čin spáchať závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, avšak k pokusu ani dokonaniu zločinu nedošlo,

v bode 2.)

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia (vyhlásenia) podať odvolanie prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie n e m ô ž e podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.